

کتاب کار مراکز اصلاحی

کتاب کار مراکز اصلاحی

این کتاب کار یکی از منابع خدماتی است که تجربیات مشترک کانون [الکلی‌های گمنام] در «دفتر خدمات عمومی» را منعکس می‌سازد. کتاب کارهای کانون، حاصل تجربیات عملی اعضای کانون در حوزه‌های خدمت‌رسانی مختلف است. این کتاب همچنین انعکاس‌دهنده راهنمایی‌های ارائه شده از طریق سنت‌های دوازده‌گانه و کنفرانس خدمات عمومی (ایالات متحده / کانادا) می‌باشد.

حقوق نشر نزد مؤسسه خدمات جهانی الکلی‌های گمنام محفوظ است.

Grand Central Station, Box 459, New York, NY 10163

www.aa.org

فهرست

مقدمه	۵
امور مراکز اصلاحی را چگونه انجام دهیم؟	۶
تاریخچه‌ای مختصر	۷
یگانگی در هدف	۷
فعالیت در چارچوب سنت‌ها	۷
تشکیل یک کمیته اصلاحی	۱۰
داوطلبان کانون در مراکز اصلاحی	۱۱
ابزارها و ایده‌هایی برای انجام فعالیت‌های مراکز اصلاحی	۱۳
دستورالعمل‌هایی برای سخنرانی‌های کانون برای کارکنان مراکز اصلاحی	۱۵
فرایند چهار مرحله‌ای شروع به کار	۲۰
یا شروع مجدد جلسات کانون در مراکز اصلاحی	۲۰
دستورالعمل‌های سخنرانی‌های کانون برای زندانیان،	۲۴
یادآوری سخت نگرفتن	۲۴
جلسات آزاد و یا جلسات صبحانه ویژه	۲۷
چگونه یک جلسه تبادل نظر برگزار کنیم؟	۲۹
انتقال پیام کانون به مراکز حبس نوجوانان و مراکز حبس موقت	۳۱

- ۳۴..... مرور کلی ساختار کمیته مراکز اصلاحی ناحیه ۱۰ (کلرادو)
- ۴۷..... پیوست‌ها:
- ۵۲..... پیمایش فعالیت‌های برنامه کانون در مراکز اصلاحی
- ۵۴..... رابطه‌ان قبل از آزادی
- ۵۶..... دستورالعمل‌هایی برای رابطه‌ان قبل از آزادی
- ۶۲..... خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی
- ۶۴..... دستورالعمل‌هایی برای خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی
- ۶۵..... کمیته مراکز اصلاحی
- ۷۰..... انتقال پیام کانون به زندان زنان
- ۷۵..... تجربیات کانون از داخل و خارج دیوارهای زندان نماینده هیأت ۳۱
- ۸۰..... آگهی مطبوعاتی
- همکاری بین کمیته‌های اطلاع‌رسانی عمومی، همکاری با جامعه متخصصان، مراکز درمانی و
- ۸۵..... مراکز اصلاحی
- ۸۸..... منابع غیر کانون
- ۹۱..... راهنمای منابع

مقدمه

کتاب کار مراکز اصلاحی برای کمک به آن دسته از اعضای تهیه شده است که در حوزه اصلاحی مشغول هستند تا در ناحیه خود کمیته‌های اصلاحی مؤثری تشکیل دهند. اگر ناحیه شما کمیته فعالی دارد این کتاب کار می‌تواند ایده‌های جدید یا روشهای جدیدی برای اجرای ایده‌های قدیمی در اختیار شما قرار دهد.

در هفتمین سال تشکیل کانون الکلی‌های گمنام بود که رئیس زندان سن کونتین برای اولین بار از اعضای کانون آن اطراف درخواست کرد پیام کانون را به الکلی‌های زندانی انتقال دهند. آن سال سال ۱۹۴۲ و آن نگهبان کلینتون دافی بود. نقل می‌شود که گفته بود: «اگر برنامه کانون حتی برای یک نفر هم مفید باشد، می‌خواهم آن را شروع کنم». امروزه صدها گروه از گروههای کانون و کمیته‌های اصلاحی که به آنها خدمات می‌دهند، در حصار دیوارهای زندان هستند.

در سال ۱۹۷۷، کنفرانس خدمات عمومی پیشنهاد کرد که کمیته مؤسسات منحل شود و دو کمیته «مراکز اصلاحی» و «مراکز درمانی» تشکیل شود. در سال ۱۹۸۳ کنفرانس خدمات عمومی پیشنهاد کرد که کتاب کار مراکز اصلاحی طراحی گردد تا پیام کانون به مراکز اصلاحی انتقال یابد.

امور مراکز اصلاحی را چگونه انجام دهیم؟

چرا کانون پیام خود را به پشت این دیوارها انتقال می‌دهد؟

بسیاری از اعضای کانون از اهمیت کاری که توسط کمیته‌های اصلاحی انجام می‌شود آگاه نیستند. اما برای کسانی که درگیر کار مراکز اصلاحی هستند این کار را فرصتی برای انتقال پیام کانون به الکی‌هایی می‌دانند که در بند هستند و می‌خواهند روزی الکل را ترک کنند. الکی‌ها از طریق یک کمیته اصلاحی که با کارکنان مراکز اصلاحی همکاری می‌کند با کسانی آشنا می‌شوند که اگر این کمیته‌ها وجود نداشت ممکن بود هیچ‌گاه برنامه کانون را تجربه نکنند.

یک کمیته اصلاحی فعال، پیوند حیاتی بین کانون و زندان‌ها و بازداشتگاهها می‌باشد و برای متخصصان و کارکنان مراکز اصلاحی، اطلاعاتی درباره کانون، نشریات کانون و دستورالعمل‌های تشکیل گروه‌های کانون در این مکان‌ها فراهم می‌آورد.

هدف از این کتاب کار فراهم آوردن اطلاعاتی درباره فرایند کمیته‌های اصلاحی، از تشکیل تا فعالیت‌هایی که بر عهده آن است، می‌باشد. در این کتاب کار همچنین شیوه‌هایی پیشنهاد شده است تا اعضای کانون، وظایف اصلاحی را به بهترین نحو انجام دهند و فعالیت‌هایی هم برای کمیته‌های محلی پیشنهاد شده است.

نیازها و تجربیات ناحیه شما تعیین می‌کند کمیته شما باید چه کارهایی انجام دهد. پیشنهاد‌های این کتاب کار درست همان پیشنهادهایی هستند که برای تصمیم‌گیری در مورد چگونگی تشکیل کمیته اصلاحی و همکاری با کارکنان مراکز اصلاحی لازم می‌باشد.

تاریخچه‌ای مختصر

اولین کمیته مراکز اصلاحی در سال ۱۹۷۷ تشکیل شد. در آن زمان کمیته مؤسسات کنفرانس خدمات عمومی منحل گردید و دو کمیته تشکیل شد: کمیته مراکز اصلاحی و کمیته مراکز درمانی. کمیته‌های اصلاحی محلی با گذشت سالها تثبیت شده اند و بیشتر آنها با میان گروه‌ها و دفاتر مرکزی محلی و درون ساختار سازمانی کمیته‌های مؤسسات محلی، فعالیت می‌کنند.

یگانگی در هدف

برخی از متخصصان، اعتیاد الکلی و مواد مخدر را «سوء مصرف مواد» یا «وابستگی شیمیایی» می‌نامند. بنابراین گاهی غیرالکلیها به کانون معرفی می‌شوند و ترغیب می‌گردند در جلسات کانون شرکت کنند. همه می‌توانند در جلسات آزاد کانون شرکت کنند ولی تنها کسانی که با خوردن مشروب مشکل دارند می‌توانند در جلسات بسته کانون شرکت کنند.

فعالیت در چارچوب سنت‌ها

اصول راهنمای مجموعه کانون در سنت‌های دوازده گانه آمده است. مسؤلیت حفظ این سنت‌ها فقط بر عهده اعضای کانون می‌باشد. برای اینکه ما اعضای کانون این سنت‌ها را حفظ کنیم باید آنها را بفهمیم. ما نمی‌توانیم از کسانی که عضو کانون نیستند انتظار داشته باشیم این سنت‌ها را درک و رعایت کنند مگر اینکه ما به خوبی آنها را بشناسیم.

گاهی کارکنان مراکز اصلاحی مشتاق اند از کانون به عنوان یک منبع استفاده کنند ولی آنها سنتهای ما را نمی دانند و ناخواسته برای اعضای کانون مشکل ساز می شوند؛ هم برای اعضای که پیام کانون را به آنسوی دیوارهای زندان انتقال می دهند و هم زندانی ها. کارکنان با تجربه مراکز اصلاحی، اهمیت حیاتی درک و تشریح این سنت ها به کارکنان مراکز اصلاحی را می دانند. خواندن اندیشمندانه نشریات کانون (سنت های دوازده گانه و گام های دوازده گانه و جزوه های «سنت کانون - سیر تکامل» و «سنت های دوازده گانه مصور») برای تمام کسانی که با افراد غیر عضو کار می کنند حیاتی است.

مطمئناً تمام سنت ها در کار گام های دوازده گانه مهم هستند و سنتهای پنجم، ششم و دوازدهم مستقیماً به آن مربوط می شوند. سنت پنجم: «هر گروه فقط و فقط یک هدف اولیه دارد، یعنی انتقال پیام کانون به الکی های که هنوز از اعتیاد الکی رنج می برند». این سنت علاوه بر این می گوید که: «... اگر یک کار را به خوبی انجام دهیم بهتر از این است که چندین کار را ناقص انجام دهیم» (گام های دوازده گانه و سنت های دوازده گانه، ص ۱۵۰).

یگانگی در هدف برای دوام کانون حیاتی است. زندانی هایی که برنامه ای برای مشکلاتی غیر از الکل (یعنی مواد، پرخوری و غیره) نمی یابند اغلب به جلسات کانون راه پیدا می کنند. اعضای از کانون که نمی خواهند این افراد را از جلسات خود محروم کنند می توانند تنها با داشتن درک کامل از مفهوم «یگانگی در هدف کانون» این کار را انجام دهند. سنت ششم: «گروه های کانون هرگز نباید از مراکز یا نهادهای غیر کانون حمایت کرده یا آنها را تأیید نمایند یا از طرف کانون اقدامات

آنها تأیید نمایند تا مبدا مشکلات مالی، مالکیت و اعتبار، ما را از هدف اصلی مان باز دارد».

رویه کانون در قبال کارکنان مراکز درمانی نیز همانند کارکنان هر نهاد، همان سیاست «همکاری، نه وابستگی» است. ما باید مشخص کنیم که کانون منبعی برای پشتیبانی از گروههای کانون در مراکز اصلاحی است ولی به هیچ مرکز یا انجمن دیگری وابسته نیست. سنت یازدهم: «رویه روابط عمومی ما بر پایه جذب است نه تبلیغ؛ ما همیشه باید گمنامی فردی را در سطح مطبوعات، رادیو و فیلم‌ها حفظ کنیم» (این شامل تلویزیون، ضبط‌های ویدئویی و صوتی و نشریاتی از قبیل خبرنامه‌های مراکز اصلاحی هم می‌شود).

کانون یک مجموعه مخفی نیست و ما پیام کانون را به هر کس که بتوانیم انتقال می‌دهیم. اگر یک الکلی که رنج می‌کشد هیچ گاه نتواند با یکی از اعضای کانون ملاقات کند، چطور می‌تواند ما را بیابد؟ ولی ما باید همیشه مراقب باشیم تا به هنگام انجام صحبت‌های فردی برای کانون در سطح عمومی گمنام بمانیم؛ گمنامی زیربنای معنوی همه سنت‌های ماست و همیشه به ما یادآوری می‌کند اولویت اصول، بالاتر از شخصیت‌هاست. سنت دوازدهم: «گمنامی زیربنای معنوی همه سنت‌های ماست و همیشه به ما یادآوری می‌کند اولویت اصول، بالاتر از شخصیت‌هاست».

آن دسته از اعضای کانون که پیام کانون را به مراکز اصلاحی انتقال می‌دهند دریافته‌اند که یادآوری و تأکید نکات زیر به کارکنان مراکز اصلاحی مفید می‌باشد:

اینکه کانون، اجتماعی از همقطاران است و اعضای کانون بدون دریافت هزینه یا پاداش در ازای درمان خود یا دیگران، یاد می‌گیرند به الکی‌های دیگر کمک کنند.

تشکیل یک کمیته اصلاحی

دستورالعمل‌های کانون در مورد کمیته‌های اصلاحی به همراه دیگر مطالبی که در این کتاب کار یافت می‌شود منبع مفیدی برای تشکیل یک کمیته اصلاحی محسوب می‌شود. دستورالعمل‌های کانون، حاصل تجربیات اعضای کانون در حوزه‌های خدماتی مختلف است. این دستورالعمل‌ها همچنین انعکاس‌دهنده راهنمایی‌های ارائه شده از طریق سنت‌های دوازده گانه و کنفرانس خدمات عمومی (ایالات متحده/کانادا) می‌باشند.

چیزی که باید همیشه به خاطر داشته باشید این است که سخت نگیرید! زمانی که تصمیم گرفتید دست به تشکیل یک کمیته بزنید خوب است تا زمانی که نیازهای کانون در جامعه شما و اعضای که برای انجام این کار آماده هستند مشخص می‌شوند، سخت نگیرید.

کنفرانس کمیته تسهیلات اصلاحی در سال ۱۹۹۳ پیشنهاد کرد که کمیته‌های محلی مراکز اصلاحی یک نشانی پستی دائمی یا صندوق پستی داشته باشند تا در اختیار زندانیان قرار گیرد و از آن برای برخی از نیازهای خود استفاده کنند یعنی برای نشریات، رابطان قبل از آزادی، سخنرانان «خارج از کانون» و غیره.

داوطلبان کانون در مراکز اصلاحی

آن دسته از اعضای کانون که مایل اند پیام ما را به الکی‌هایی برسانند که پشت دیوارهای مراکز اصلاحی هستند باید بدانند که ما همیشه این کار را با رعایت مقررات چنین مؤسساتی انجام می‌دهیم. معمولاً تفاوتی بین اعضای کانون و داوطلبان دیگر وجود ندارد و از اینرو آنها نیز ملزم به رعایت همان مقررات هستند. از آنجایی که ممکن است مقررات در مراکز مختلف متفاوت باشد اعضای کانون لازم است با قوانین و مقررات هر یک از مراکزی که می‌خواهند به آن وارد شوند آشنا گردند. برای این منظور، وجود روابط مناسب بین مدیران مرکز اصلاحی و کمیته‌های محلی کانون ضرورت دارد. در زیر تعدادی از مقرراتی که معمولاً برای افراد داوطلب وجود دارد آمده است که اعضای کانون باید از آنها پیروی کنند:

- این مراکز ممکن است از داوطلبان کانون بخواهند توافقی‌نامه‌ای امضا کنند مبنی بر اینکه این اعضا مقررات محلی، ایالتی و فدرال مربوط به مراکز اصلاحی و زندانیان رعایت خواهند کرد.

- ممکن است داوطلبان کانون اجازه نداشته باشند در فهرست ملاقات کنندگان هیچ یک از زندانی‌های آن مرکز قرار بگیرند.

- ممکن است داوطلبان کانون اجازه نداشته باشند شماره تماس زندانیان مرکز را بگیرند.

- ممکن است داوطلبان کانون اجازه نداشته باشند تماسی با خانواده زندانیان مرکز بگیرند.

تصمیم برای مشارکت در فعالیت‌های گام دوازدهم مراکز اصلاحی، یک تصمیم مهم فردی است. اعضای کانون باید تمام مطالبی را که از طرف مراکز اصلاحی الزام آور است مطالعه کنند و آنها را به طور کامل درک کنند و پیش از شروع به کار آمادهٔ رعایت همهٔ قوانین و مقررات باشند.

کمیته‌های محلی کانون چگونه می‌توانند به داوطلبان کانون کمک کنند؟

توصیه می‌شود کمیته‌های اصلاحی و کمیته‌های بیمارستان‌ها و مؤسسات، تمام فرایندهای مؤسساتی را که با آنها همکاری می‌کنند به طور کامل مطالعه و درک کنند و این اطلاعات را با همهٔ اعضای کانون که جلسات کانون را در این مؤسسات برگزار می‌کنند در میان بگذارند. برخی از کمیته‌ها نسخه‌هایی از مقررات و فرم‌هایی که باید پر شود را نگه می‌دارند تا آن دسته از اعضای کانون که با این خدمات آشنا نیستند پیش از تصمیم‌گیری، آنها را مرور کنند. برخی از کمیته‌ها این اطلاعات را از طریق کارگاه‌های منظم، برگه‌های اطلاع‌رسانی و بسته‌های داوطلبی که توسط خدمت‌گزاران مورد اعتماد محلی تهیه می‌شود در اختیار اعضای جدید خدمات مراکز اصلاحی قرار می‌دهند.

فرایند «چهار مرحله‌ای» کتاب کار مراکز اصلاحی (ص ۱۳) توضیح می‌دهد چگونه قبل از شروع (یا شروع مجدد) جلسات در مراکز اصلاحی، اطلاعات مربوط به اقدامات امنیتی را جمع‌آوری کنید.

بزارها و ایده‌هایی برای انجام فعالیت‌های مراکز اصلاحی

ایده‌هایی برای تشویق به انجام فعالیت‌های گام دوازدهم در مراکز اصلاحی در

درون کانون:

- استفاده از ویدئوی انتقال پیام به آنسوی دیوارها.
- دی.وی.دی «کانون در مراکز اصلاحی» را در یک کارگاه نمایش دهید تا دیدگاه متخصصان در مورد ارزش کانون به عنوان یک وسیله در مراکز اصلاحی نشان داده شود.
- پاورپوینت‌هایی درباره خدمات کانون در مراکز اصلاحی طراحی کنید که شامل عکس و موضوعات مورد بحث باشد.
- گردهمایی‌های کانون را به میزبانی مراکز اصلاحی و مشابه آنچه پیش از این در مورد صندوق ۴-۵-۹ گفته شد، برگزار کنید.
- گزارش کارگاه‌ها و رویدادها محلی مراکز اصلاحی را به دفتر خدمات عمومی بفرستید.
- در زمینه راههای جمع‌آوری کمک از اعضا و گروهها جهت خرید نشریات برای مراکز اصلاحی محل، در نواحی و مناطق خود بحث و تبادل نظر کنید.
- رویدادهای مراکز اصلاحی محل خود را در وبگاههای ناحیه‌ای قرار دهید.
- افراد را از طریق آوردن آنها به رویدادها و یا جلسات کانون در زمینه مراکز اصلاحی، با خدماتی که در این مراکز ارائه می‌شود آشنا کنید.

• فهرست رؤسای کمیته‌های مراکز اصلاحی، بیمارستانها و مؤسسات و جبران شکافها را به دفتر خدمات عمومی ارسال کنید تا مطالب و اخبار مربوط به مراکز اصلاحی را دریافت کنند.

• مطالب مربوط به تجربیات خدمات مراکز اصلاحی را با شور و اشتیاق بیان کنید.

• اعضای از کانون را که قبلاً زندانی بوده اند تشویق کنید در تمام جنبه‌های خدمات مراکز اصلاحی مشارکت کنند.

• تقویمی از رویدادهای مراکز اصلاحی ایالات متحده و کانادا [یا کشور خود] ایجاد کنید.

• از افراد بخواهید در مورد چیزهایی که در مراکز اصلاحی «متداول» است و چگونگی واکنش کانون به نیازهای فزاینده صحبت کنند. این صحبتها را برای دفتر خدمات عمومی ارسال کنید تا در صورت امکان در بروزرسانی فعالیتها و غیره منتشر شود.

• از اعضا دعوت کنید با نگهداری نسخه‌های آگهی‌های موجود و نقل قول از صحبت از آن سوی دیوارها، در زمینه ارزش این فرصت‌های خدماتی منحصر به فرد، در خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی یا برنامه رابطان قبل از آزادی مشارکت کنند.

• به گروهها پیشنهاد کنید مجلات گریپ‌واین [تاک انگور] و لا وینا را جمع‌آوری کنند. آنها باید سنجاق‌های نسخه‌های قدیمی را جدا کنند تا اجازه وارد کردن آنها به این مراکز داده شود.

• یادآوری کنید که آنها می‌توانند شماره‌های قبلی گریپ‌واین و لا وینا را با تخفیف و از طریق تماس با گریپ‌واین به شماره ۸۰۰۶۳۱۶۰۲۵ سفارش دهند.

دستورالعمل‌هایی برای سخنرانی‌های کانون برای کارکنان مراکز اصلاحی

هدف از این دستورالعمل‌ها ارائه پیشنهادهایی برای اعضای کانون در زمینه معرفی کانون الکلی‌های گمنام به کسانی است که در حوزه دادرسی مراکز اصلاحی / جنایی فعالیت دارند یا می‌خواهند فعالیت کنند. مخاطبان چنین کارگاه‌هایی مواردی از قبیل افراد زیر می‌باشند:

همه سطوح کارکنان مراکز اصلاحی در زندان‌ها، مراکز حبس و بازداشتگاه‌های محلی، ایالتی، استانی و فدرال و دانش‌آموزانی که در آکادمیهای آموزشی مراکز اصلاحی / جنایی و به عنوان بخشی از آموزش‌های آمادگی یا ادامه تحصیل در رشته‌های اصلاحی / جنایی حاضر می‌شوند.

این کار هم همانند دیگر خدمات کانون فقط به چند عضو از اعضای فداکار کانون نیازمند است که مایل به راه‌اندازی فعالیت‌های همکاری با جامعه متخصصان / اطلاع‌رسانی عمومی باشند. اهمیت اینکه کدام کمیته یا گروه کانون، این فعالیت‌ها را اداره می‌کند بیشتر حفظ راه‌های ارتباطی جهت جلوگیری از سوء تفاهم است. برگزاری جلساتی برای اعضای علاقه‌مند دفاتر مرکزی / میان‌گروهی و کمیته‌های بیمارستانها و مؤسسات، مراکز اصلاحی، همکاری با جامعه متخصصان، مراکز درمانی و اطلاع‌رسانی عمومی مفید خواهد بود (به جزو خدماتی «چگونه یک جلسه تبادل نظر برگزار کنیم» مراجعه کنید، SMF-111، ص ۱۳).

رابطه کمیته مراکز اصلاحی با دیگر بخشهای ساختار خدماتی در یک ناحیه یا منطقه بهتر است با تصمیمات محلی مشخص گردد.

ملاحظات اولیه

در بسیاری از ایالت‌ها و استان‌ها آموزشگاه‌هایی برای کارکنان مراکز اصلاحی وجود دارد. یکی از اعضای کمیته مراکز اصلاحی می‌تواند یک نامه مقدماتی به یکی از مقامات مرکز بفرستد و با تماس تلفنی پیگیری کند. باید کسی که در آن مرکز، امور داوطلبان کانون را بر عهده دارد شناسایی شود. این فرد می‌تواند یک هماهنگ‌کننده فعالیت‌ها، یک کشیش، یک روانشناس، هماهنگ‌کننده داوطلبان یا یک مدیر امنیتی باشد. ضمیمه کردن نشریات مربوطه و شاید یک نسخه از دی.وی.دی «کانون در مراکز اصلاحی» که تجربیات دیگر متخصصان مراکز اصلاحی را با کانون ارائه می‌دهد می‌تواند منابع مفیدی محسوب شود. اعضای که این جلسات را برنامه‌ریزی می‌کنند دریافته‌اند که توجه به برنامه‌ها و شرایط کاری مراکز آموزشی مهم است.

اغلب اوقات کالج‌ها و دانشگاه‌های محلی نیز دوره‌های دادرسی جنایی را برای کسانی که در حوزه‌های اصلاحی فعالیت دارند برگزار می‌کنند. می‌توان با آن دسته از اعضای هیئت علمی که اغلب از سخنرانان مهمان استقبال می‌کنند تماس برقرار کرد.

سخنرانی‌ها

سخنرانی‌ها اغلب متشکل از گروهی است که در میان آنها برخی از ارائه‌کنندگان می‌توانند اعضای کانون باشند که قبلاً زندانی بوده‌اند و اطلاعات کافی دربارهٔ اینکه کانون چه انجام می‌دهد و چه نمی‌دهد دارند. به تناسب می‌توان در کنار نمایش نشریات کانون، غذا و قهوه نیز ارائه نمود. فراهم کردن فرصت پرسش و پاسخ یا «سبد پرس» معمولاً خوشایند است زیرا یکی از گزینه‌های مثبت نام خبرنامهٔ دفتر خدمات عمومی دربارهٔ کانون برای متخصصان است. مهمتر از همه دعوت حضuran برای شرکت در یکی از جلسات آزاد کانون می‌باشد.

قالب

با توجه به زمان موجود و نیازهای خاص مخاطبان، می‌توان از نکات زیر استفاده نمود:

۱. خود را معرفی کنید و توضیح دهید چرا آنجا هستید یعنی برای انتقال پیام کانون الکلی‌های گمنام، کانون چه هست و چه نیست. به خاطر داشته باشید که ما متخصصان مراکز اصلاحی نیستیم؛ ما فقط می‌توانیم تجربیات خودمان را بازگو کنیم.

۲. توضیح دهید اعضا برای ادارهٔ این جلسه در داخل مرکز چگونه انتخاب شده‌اند. اینکه آنها معمولاً توسط یکی از اعضای کانون که برای مدتی خدمات مراکز اصلاحی را انجام می‌داده است به خدمت گرفته می‌شوند، حداقل‌های شرایط ترک الککل را دارند، پیشینهٔ آنها (در صورت لزوم توسط مرکز) بررسی شده است و یکی

از اعضای ترک کرده و موگد انجمن محسوب می‌شوند. همچنین سخنرانان کانون در این جلسات باید وقت شناس، دارای ظاهر آراسته و فروتن باشند.

۳. شما می‌توانید دی.وی.دی «کانون در مراکز اصلاحی» را که تجربیات دیگر متخصصان مراکز اصلاحی با کانون به عنوان یک ابزار ارائه می‌کند یا یکی دیگر از ویدئوها را از قبیل «حتماً از نشستن داخل سلول بهتر است» که از طریق دفتر خدمات عمومی ارائه می‌شود، نمایش دهید.

۴. مقدمه کانون را بخوانید و توضیح دهید.

۵. به طور مختصر گام‌های دوازده‌گانه و سنت‌های دوازده‌گانه را ذکر کنید و توضیح دهید.

۶. انواع جلسات کانون را شرح دهید: آزاد، بسته، سخنرانی، بحث، مبتدیان، گام‌ها و غیره.

۷. فهرست جلسات کانون را نشان دهید و آن را توضیح دهید. شماره تلفن دفتر مرکزی / میان‌گروه محلی خود یا خدمات پاسخگویی کانون را ارائه دهید. همچنین می‌توانید وبگاه دفتر خدمات عمومی کانون را به آنها پیشنهاد کنید: www.aa.org یا وبگاه‌های محلی کانون را معرفی کنید.

۸. جلسات درونی کانون را توضیح دهید.

۹. خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی را توصیف کنید و در صورت امکان آگهی‌های آن را پخش کنید.

۱۰. برنامه‌های رابطان قبل از آزادی و جبران شکافها را توضیح دهید.

۱۱. درباره پشیمانی صحبت کنید.

۱۲. نشریات کانون از قبیل «درباره کانون» (F-2) و «پیامی برای متخصصان اصلاحی» (P-20) را پخش کنید. اطلاعات روی وبگاه aa.org را ارائه دهید.
۱۳. بیان کنید که کانون یک شیوه زندگی است؛ یعنی کلاس درس یا یک دوره کمک به خود نیست که کسی از آن فارغ التحصیل شود. بسیاری از اعضای کانون تا پایان عمر فعالیت می کنند.
۱۴. در پایان، سپاس خود را از فرصتی که در اختیار شما قرار گرفته تا درباره کانون الکلی های گمنام صحبت کنید ابراز کنید.
۱۵. خوب است که برای حاضران یک یادداشت تشکر هم ارسال شود. یک نسخه از سخنرانی و تمام مکاتبات را به نفر بعدی که این منصب خدماتی را بر عهده می گیرد بدهید.
- شما همچنین می توانید اطلاعات مفیدی در این زمینه را در جزوه های «دستورالعمل های کانون برای کمیته های اصلاحی» و کتاب کارهای همکاری با جامعه متخصصان، اطلاع رسانی عمومی و مراکز درمانی بیابید.

فرایند چهار مرحله‌ای شروع به کار

یا شروع مجدد جلسات کانون در مراکز اصلاحی

پیشنهاداتی برای استفاده از فرایند چهار مرحله‌ای:

در برخی از ایالتها از این فرایند چهار مرحله‌ای برای آغاز یا شروع مجدد جلسات کانون در مراکز اصلاحی با موفقیت استفاده کرده‌اند. موارد زیر مراحل چهارگانه این فرایند چهار مرحله‌ای هستند:

۱. با رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) ملاقاتی داشته باشید تا درباره آن مرکز اطلاعاتی کسب کنید.

۲. با اعضای کانون جلسه‌ای داشته باشید و برنامه کانون را طراحی کنید.

۳. برنامه کانون را برای رئیس (یا منتخب معرفی شده) ارسال کنید تا به تأیید او

برسد.

۴. پس از تأیید، برنامه را اجرا کنید.

در مراکزی که از این فرایند استفاده شده است برنامه کانون با روانی بیشتری انجام شده، با اعضای کمیته‌های اصلاحی، بیمارستان‌ها و مؤسسات و دیگر نمایندگان کمیته‌ها با احترام رفتار گردیده و به طور کلی یافتن اعضای کانون برای مشارکت در این برنامه آسانتر بوده است. همچنین، تجربه بسیاری از کسانی که از این فرایند چهار مرحله‌ای استفاده کرده‌اند این بوده است که رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) از دریافت توضیحات مکتوب برنامه‌ای که قرار است در آن مرکز اجرا شود خوشنود خواهد شد.

این فرایند می‌تواند با شناسایی یک مرکز اصلاحی آغاز شود که در حال حاضر از برنامه کانون برخوردار نیست و یکی از اعضای کانون که مایل باشد پشتیبان بیرونی مرکز باشد یا جلسات کانون را در این مراکز اصلاحی برگزار کند.

رئیس کمیته مراکز اصلاحی منطقه یا ناحیه یا نماینده کمیته بیمارستانها و مؤسسات می تواند برای رئیس (یا منتخب معرفی شده) دعوتنامه بفرستد (برای اطلاع از نحوه دریافت یک نمونه از نامه به صفحه ۱۰ رجوع کنید). در نامه به زمان حضور خود برای پاسخ به تلفن اشاره کنید یا پیشنهاد کنید هر زمان که رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) فرصت دارد با او تماس بگیرید.

تا هر زمان که امکان داشته باشد مؤثرترین شیوه این است که مستقیماً با رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) کار کنید زیرا حمایت او از برنامه کانون، راه را برای تضمین حمایت دیگر متخصصان اصلاحی آن مرکز هموار خواهد کرد. منتخب معرفی شده می تواند یک کشیش، مشاور، مدیر برنامه یا مشاور رئیس مرکز باشد. اگر در ایجاد رابطه موفق شدید هدف شما برگزاری یک جلسه در آن مرکز باشد. در طول صحبت های خود برای برنامه ریزی جلسه، توضیح دهید که هدف شما کسب اطلاعات بیشتر از برنامه کانون است تا بهترین برنامه ممکن برای مرکز طراحی گردد. می توانید برنامه را برای یک ساعت برنامه ریزی کنید.

اگر به نامه پاسخی داده نشد، بهتر است به یک مرکز دیگر مراجعه کنید. اگر رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) علاقه کافی نشان نداد ممکن است اجرای یک برنامه موفق کار بسیار دشواری باشد.

پیشنهاد می شود که حداقل سه نفر از اعضای کانون در جلسه حضور داشته باشند که شامل کسی که اولین تماس را با مرکز برقرار کرده و کسی که به عنوان پشتیبان بیرونی خواهد بود می شود. رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) احتمالاً تعدادی از کارکنان را مسؤول برنامه، تعدادی را مسؤول داوطلبان و شاید تعدادی را هم مسؤول امنیت بگذارد. برگه حقایق مراکز اصلاحی را به همراه داشته باشید تا به شما کمک کند گفتگوها طبق روال پیش رود و به شما اطمینان بدهد اطلاعاتی را

که برای طراحی برنامه کانون نیاز است در اختیار دارید. این جلسه معمولاً با معرفی همه حاضرین آغاز می‌شود.

پیشنهاد می‌شود که گفتگو را با کسب اجازه جهت یادداشت برداری و پیشنهاد دادن نسخه یادداشت‌ها به حاضرین شروع کنید. پس از آن شما می‌توانید هدف جلسه را بیان کنید تا با نیازها و مقتضیات مرکز آشنا شوید و در مدت پنج دقیقه توضیحات مختصری درباره اینکه کانون چه هست و چه نیست ارائه کنید. مقدمه کانون، همه چیز را درباره کانون به خوبی توضیح می‌دهد و می‌توان به تدریج درباره آن صحبت کرد. شما می‌توانید از رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) سؤالاتی را که در برگه حقایق مراکز اصلاحی آمده پرسید یا می‌توانید بگویید «درباره مرکزتان به ما بگویید» و ما یادداشت برداری می‌کنیم. همانطور که رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) صحبت می‌کند شما برگه حقایق را پر کنید. همه چیز را بررسی کنید. اگر چیزی جا افتاده بود جداگانه آن را پرسید. تا پایان برگه حقایق ادامه دهید. می‌توانید از یکی از اعضای کانون بخواهید در حالی که شما گفتگو را پیش می‌برید او برگه حقایق را پر کند. از دادن تعهد برای کارهایی که کانون انجام خواهد داد خودداری کنید و در عین حال به همه درخواستهایی که می‌شود توجه کنید.

پس از جلسه‌ای که با رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) داشتید، برنامه جداگانه‌ای بریزید تا با نمایندگان کمیته‌های مراکز اصلاحی، بیمارستانها و مؤسسات یا دیگر کمیته‌ها جلسه‌ای داشته باشید تا برنامه کانون را مشخص کنید. درباره کارهایی که از شما ساخته است و کارهایی که نمی‌توانید انجام دهید گفتگو کنید. به خاطر داشته باشید که بهتر است با یک برنامه کوچک و ساده شروع کنید و بعداً به آن پروبال بدهید. شما می‌خواهید که قادر باشید هر تعهدی که در آن مرکز در سند برنامه کانون داده شده را به انجام برسانید. در یک موقعیت، در مرکزی که از حداقل امنیت برخوردار باشد، یک جلسه با سخنران آزاد به طور ماهانه برگزار

می‌شود. چند ماه بعد یک جلسه بسته هفتگی برای دیگر هفته‌های ماه برگزار می‌شود و به تدریج تعداد حاضرین بیشتر می‌شود. این جلسه آزاد بیشتر به عنوان بخش «جذب کننده» برنامه است تا «ترویجی» و به زندانی‌ها اجازه می‌دهد تصمیم بگیرند که می‌خواهند در جلسات بسته شرکت کنند یا نه.

برنامه کانون را در یک برگه بنویسید و دو نسخه اصلی را امضا نموده و آنها را به فاصله دو هفته از جلسه اول، برای رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) ارسال کنید. رئیس مرکز (یا منتخب معرفی شده) می‌تواند هر دو را امضا کرده یکی را برای پرونده‌های مرکز نگه دارد و دیگری را به کانون برگشت دهد (چند نمونه از طرح‌های این برنامه‌ها نیز موجود است).

زمانی که برگه امضا شده برنامه دریافت شد، اجرا را آغاز کنید. نکته: در صورت درخواست یک نمونه نامه، نمونه برگه حقایق مراکز اصلاحی، و یک نمونه از طرح‌های برنامه کانون از طریق بخش مراکز اصلاحی دفتر خدمات عمومی قابل حصول است.

دستورالعمل‌های سخنرانی‌های کانون برای زندانیان،

یادآوری سخت نگرفتن

۱. اولین تصویری که در ذهن مخاطب ایجاد می‌شود خیلی مهم است، با آراسته‌ترین ظاهر و سر وقت حاضر شوید.
۲. با استفاده از مقدمه کانون به عنوان چارچوب مرجع خود، صحبت را با بیان اینکه کانون چه هست و چه نیست آغاز کنید.
۳. بسیاری از زندانی‌ها می‌خواهند بدانند چرا شما؟ پس به طور مختصر درباره وضعیت گذشته (برای مثال آخرین باری که مشروب خوردید) و وضعیت کنونی که یکی از اعضای کانون هستید صحبت کنید (این بخش از صحبت‌های شما نباید بیش از ۱۵ دقیقه طول بکشد).
۴. سپس درباره قالب جلسات کانون که در آن مرکز برگزار خواهد شد، توضیح دهید؛ جلسات هر چند وقت یکبار برگزار خواهند شد و آنها چگونه می‌توانند مشارکت داشته باشند (به خاطر داشته باشید که اطلاعات مربوط به فرایند مناسب مشارکت زندانیان را از کارکنان مرکز کسب کنید).
۵. شما می‌توانید جزوه‌های زیر را پخش کنید و درباره آنها به طور مختصر توضیح دهید:

«این کانون است»؛ «آیا کانون برای شماست؟»؛ «یک تازه‌وارد می‌پرسد»؛ «۴۴ پرسش»؛ «حتماً از نشستن داخل سلول بهتر است» و «یادداشتی برای یک زندانی» (خودتان هر جزوه دیگری را که تصور می‌کنید مناسب است اضافه کنید).
۶. خیلی مهم است که وقت را طوری تنظیم کنید تا فرصت زیادی برای پاسخ دادن به سؤالات زندانیان باقی بماند. طول مدت پیشنهادی برای سخنرانی، یک ساعت است.

به خاطر داشته باشید که لازم نیست قبلاً زندانی بوده باشید. توصیه می‌شود اعضای که می‌خواهند پیام کانون را به مراکز اصلاحی انتقال دهند در جلسات کمیته مراکز اصلاحی شرکت کنند.

کارگاه‌ها

بسیاری از کمیته‌های مراکز اصلاحی دریافته‌اند که کارگاه‌ها - با در نظر گرفتن دقیق نیازها، فرصت‌ها و دیدگاه‌های محلی و همچنین ساختار خدماتی، سنت‌ها و گامها - ابزارهای خوبی برای جمع‌آوری نظرات و انتخاب روش‌هایی برای انجام وظایف اصلاحی می‌باشند.

یک کارگاه معمولاً با خواندن دعای آرامش آغاز می‌شود و پس از آن، گام‌های دوازده‌گانه خوانده می‌شود. سنت پنجم را هم می‌توان خواند و آن را به راهکار اول مربوط کرد (بر اساس سنت پنجم هر گروه یک هدف اولیه دارد - یعنی انتقال پیام؛ راهکار اول بیان می‌کند که مسؤلیت و اختیار نهایی به گروه‌های کانون تعلق دارد). می‌توانید فایل تصویری «حتماً از نشستن داخل سلول بهتر است» و «انتقال پیام به آنسوی دیوارها» را نمایش دهید.

می‌توان فیلم کارگاه‌های مراکز اصلاحی آخرین نشست بین‌المللی را نمایش داد. انواع دیگر سخنرانی‌های کوتاه درباره مراکز اصلاحی را هم می‌توان به همین منظور ارائه نمود. برای مثال گزیده‌هایی از دستورالعمل‌های کانون یا مطالبی از این کتاب کار.

مدت زمان یک جلسه گفتگو که در آن همه گروه به گروه‌های کوچکتر تقسیم می‌شوند، می‌تواند بر موضوعات زیر (یا موضوعات انتخابی شما) تمرکز داشته باشد:

۱. بهترین راه برای تشکیل یک کمیته اصلاحی عمومی چیست؟ چگونه یک طرح کارآمد ایجاد کنیم؟
۲. بهترین راه برای دسترسی به کارکنان مراکز اصلاحی چیست؟
۳. چگونه می‌توانیم اعضای کانون را به کارهای مراکز اصلاحی علاقه‌مند سازیم؟
۴. چگونه می‌توانیم شکاف بین کارکنان مراکز اصلاحی و کانون را پر کنیم؟ چه نوع سخنرانی‌هایی مناسب است؟
۵. بهترین دیدگاه‌های کانون در مورد کارکنان مراکز اصلاحی چیست؟
۶. چگونه می‌توانیم با کارکنان مراکز اصلاحی ارتباط برقرار کنیم؟
۷. کدامیک از نشریات کانون مناسبتر هستند و باید به چه کسانی داده شوند؟

کارگاه‌های مراکز اصلاحی و یا روز اتحاد را برگزار کنید

- در این کارگاه‌ها اعضایی که از قبل در این زمینه مشغول به خدمت بوده‌اند از مزایای این نوع خدمات صحبت می‌کنند. می‌توان فرم‌هایی طراحی کرد که در آنها اعضای کانون مشخص می‌کنند مایل به انجام چه نوع خدمات اصلاحی هستند یعنی:

صحبت در جلسات کانون در مراکز اصلاحی

مکاتبه با اعضایی که زندانی هستند از طریق خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی

مشارکت در برنامه‌ی رابطان قبل از آزادی

یا برنامه‌ای برای کمک به زندانی‌ها جهت جبران شکافها.

جلسات آزاد و یا جلسات صبحانه ویژه

جلسات آزاد و یا جلسات صبحانه ویژه را در نشست‌های کانون برگزار کنید و از اعضای زندانی کانون به عنوان سخنران‌هایی استفاده کنید که می‌توانند نتایج مثبت انتقال پیام به مراکز اصلاحی را نشان دهند. این کار در نواحی یا استان‌هایی انجام می‌شود که سامانه زندان اجازه می‌دهد برخی از زندانی‌ها برای همین منظور از زندان خارج شوند.

پشتیبانی گروه از یک جلسه در مراکز اصلاحی

در برخی از نواحی، گروه‌های کانون، مسؤولیت جلسات کانون را در یک مرکز، طی یک ماه از سال بر عهده می‌گیرند. این کار از طریق نماینده خدمات عمومی و همچنین از طریق ساختارهای میان‌گروهی خدماتی انجام می‌شود. این کار در ایالت‌ها و استان‌هایی که فرایندهای تأییدیه خیلی پیچیده‌ای برای ملاقات زندانیان ندارند آسانتر انجام می‌شود.

بررسی نیاز به یک خبرنامه

شاید لازم باشد در ناحیه خود در مورد نیاز به خبرنامه مراکز اصلاحی تحقیق کنید. می‌توان این خبرنامه را در مراکز اصلاحی و برای اعضای کانون که در مراکز اصلاحی مشغول کار اند منتشر کرد. خبرنامه می‌تواند یک ابزار و منبع اطلاعاتی و یک کمک ارتباطی خوشایند محسوب شود.

همکاری با کمیته‌های اصلاحی دیگر

امروزه به‌طور مشخص نیاز به بهبود روابط بین کمیته‌های اصلاحی داخل ایالات متحده و دیگر مناطق جغرافیایی وجود دارد. یکی از ابزارهای برقراری ارتباط، برگزاری نشست‌های ایالتی یا منطقه‌ای برای کسانی است که در فعالیت‌های مراکز اصلاحی مشغول اند یا به آن علاقه‌مند هستند، چه اعضای کانون و چه غیر

اعضا. کمیته‌های محلی مراکز اصلاحی می‌توانند برای برگزاری چنین نشست‌هایی با هم همکاری کنند.

درک نقش نمایندگان مراکز اصلاحی

نماینده مراکز اصلاحی گروه، «پیک» گروه خود محسوب می‌شود که اطلاعات را از و به مراکز اصلاحی انتقال می‌دهد، گروه را از فرصت‌هایی که در جلسات مراکز اصلاحی برای سخنرانان و رؤسا به وجود می‌آید مطلع می‌سازد، به داوطلبان کمک می‌کند با کمیته‌های اصلاحی رابطه برقرار کنند و نیازها و فعالیت‌های داخلی گروه‌های کانون را گزارش کنند.

گردهمایی‌های منطقه‌ای و ویژه

توصیه می‌شود آن دسته از اعضای کانون که در گردهمایی‌های منطقه‌ای و یا ویژه شرکت می‌کنند درخواست کارگاه‌های مراکز اصلاحی بدهند و در آن شرکت کنند.

چگونه یک جلسه تبادل نظر برگزار کنیم؟

(مطالب زیر برگرفته از جزوات خدماتی دفتر خدمات عمومی می باشد):

هدف از برگزاری یک جلسه تبادل نظر، رفع نیازهای موجود برای بهبود روابط بین کمیته‌های ناحیه، مناطق و گروه‌هاست تا از این طریق، خدمات کانون با همکاری تقویت شود. این جلسات برای اهداف خاصی ضرورت پیدا می کند که به تبادل تجربه و فکر نیاز دارد تا به بهترین نحو در خدمت کانون الکلی‌های گمنام قرار گیرد. هدف از برگزاری جلسات تبادل نظر همانند جلسات کاری و معمول کانون رسیدن به یک نتیجه گیری نمی باشد. این جلسات زمانی برگزار می شود که مسأله‌ای در یکی از سطوح خدماتی به بخش‌های دشواری برخورد کرده است و برای غلبه بر این چالش‌ها نیاز به هم‌اندیشی دارد.

قالب معمول جلسات تبادل نظر نیاز به یک «رئیس جلسه» دارد که مسأله را برای بحث مطرح می کند و سپس از حاضرین خواسته می شود نظر خود را بدهند. شرکت کنندگان پاسخ می دهند و معمولاً به یک گوشه (یا حوالی) اتاق رفته و برای مدتی که قبل از جلسه همه بر سر آن توافق کرده اند (شاید ۱ یا دو دقیقه) صحبت می کنند و پس از آن زنگی به صدا در می آید که اعلام کننده پایان وقت می باشد. فقط پس از اینکه همه یکبار نظرات خود را گفتند، شرکت کنندگان می توانند دوباره درباره همان موضوع صحبت کنند. سپس هر کس می تواند به نوبت صحبت کند. تبادل نظر تا زمانی ادامه پیدا می کند که همه صحبت‌های خود را در هر بار رفتن به یک گوشه از اتاق بیان کرده باشد. به خاطر داشته باشد که هیچ کس نباید هیچ وقت از نظر خود شرمند باشد.

در حالی که تبادل نظر صورت می گیرد یک «دبیر» داوطلب، خلاصه آنچه بیان می شود را یادداشت می کند. این یادداشت‌ها باید کوتاه و غیررسمی باشد. از آنجایی که تبادل نظر در مورد یک موضوع خاص ممکن است یک ساعت یا بیشتر طول

بکشد تا به سرانجام برسد، معمولاً بهتر است در هر جلسه تبادل نظر فقط به یک موضوع پرداخته شود. باز هم تأکید می‌شود که هیچ کس نباید سعی کند در پایان یک جلسه تبادل نظر جمع‌بندی یا نتیجه‌گیری کند. هر یک از شرکت‌کنندگان «غذای فکری» دریافت خواهند کرد. اما اغلب اوقات مشاهده خواهد شد که شعور گروهی بروز می‌کند.

جلسات تبادل نظر برای این که مؤثر واقع شود نباید بیش از ۳۰ شرکت‌کننده داشته باشد (گروه‌های بزرگتر را می‌توان به دو جلسه تقسیم کرد). این جلسات همچنین می‌تواند در جلسات ناحیه، منطقه یا گروه گنجانده شود. کمیته‌های ناحیه‌ای درمی‌یابند که این جلسات تبادل نظر علاقه و تمایل بیشتری در میان نمایندگان خدمات عمومی برای مشارکت ایجاد می‌کند. مناطق و گروه‌ها ممکن است بفهمند که جلسات تبادل نظر برای بحث در مورد مسائلی که به طور خاص، حساس و پر دردسر هستند بهتر اند.

دفتر خدمات عمومی شما خوشحال خواهد شد بداند جلسات تبادل نظر شما چه نتیجه‌ای داشته است.

انتقال پیام کانون به مراکز حبس نوجوانان و مراکز حبس موقت

اگرچه اصول انتقال پیام کانون به مراکز حبس نوجوانان و مراکز حبس موقت تفاوتی با انتقال پیام به دیگر مراکز اصلاحی ندارد ولی بسیاری از کمیته‌های اصلاحی ناحیه‌ای تصور می‌کنند این نیاز وجود دارد که در این کتاب کار، اطلاعاتی درباره آنچه آنها چالش‌های مضاعف‌دهنده‌ای در این دو حوزه می‌دانند گنجانده شود و بر اساس تجربه آنها پیشنهادهایی در مورد برگزاری جلسات در این مؤسسات بیان گردد.

تجربه نشان داده است که اغلب اوقات در هر دوی مراکز حبس نوجوانان و حبس موقت، یک برگشت سریع روی می‌دهد پس می‌توان گفت بیشتر اوقات حضور در جلسات کانون در این مؤسسات اجباری است. عاقلانه این است که بدانید برخی از زندانیان، همانند بسیاری از اعضای تازه‌وارد کانون، ممکن است باور نداشته باشند که با الکل مشکلی دارند و از حضور در این جلسات متزجر باشند. باید به آنها یادآوری شود که کانون برای دادن پیام امید در آنجا حضور دارد. ممکن است فوری نتیجه ندهد ولی بذر آن کاشته می‌شود.

شیوه‌های پیشنهادی برگزاری جلسات کانون در مراکز حبس

نوجوانان و حبس موقت

۱. از قالب جلسه تازه‌واردها استفاده کنید و بر روی سه گام اول تمرکز کنید و اطلاعاتی درباره ابزارهای اصلی‌ای که اعضای کانون می‌توانند از آنها برای پرهیز از اولین جرعه مشروب استفاده کنند ارائه دهید.

۲. یک سخنرانی اطلاع‌رسانی برگزار کنید که می‌تواند دربرگیرنده یک جلسه پرسش و پاسخ باشد. برگه خدماتی «درباره کانون» که از طریق دفتر خدمات

عمومی ارائه می‌شود برای اینکه به تازه‌واردها بگویید کانون چه کاری انجام می‌دهد و چه کاری نه، مفید است.

۳. اهمیت پشتیبانی را توضیح دهید و بر آن تأکید کنید.

۴. یک جلسه موضوعی برگزار کنید. یکی از موضوعاتی که در جلسات مراکز حبس موقت در یکی از شهرهای بزرگ به خوبی تأثیرگذار بوده است این است: «این بار می‌خواهید کار متفاوتی انجام دهید؟»

۵. در جاهایی که تبادل نظر کم است استفاده از سبد پیرس گمنام مؤثر است.

۶. استفاده از نوارهای کاست، ویدئوها و جزوه‌های مصور به طور خاص، هم برای زندانیان جوانان و هم مسن، مفید است.

چالش‌های دیگر انتقال پیام کانون به مراکز حبس نوجوانان

۱. در مراکز حبس نوجوانان اغلب بین این جوانان و بیشتر اعضای تازه‌وارد کانون تفاوت سنی وجود دارد. بسیاری از کسانی که زیر ۱۸ سال هستند سابقه مشروب‌خوری زیادی ندارند. ممکن است آنها با درک داستان‌های اعضای مسن‌تر کانون مشکل داشته باشند. بسیاری از «هنوزهایی» که اعضای مسن تجربه کرده‌اند ممکن است برای آنها باورنکردنی باشد.

۲. اغلب قوانین سخت‌تری برای دسترسی و رازداری وجود دارد.

۳. ترس یک جوان از «ضعیف» به نظر رسیدن در چشم همسن و سالانش ممکن است مانع حضور یا مشارکت او در جلسه کانون شود.

۴. از طرف دیگر ممکن است همسن و سالان، او را تحت فشار قرار دهند که «محکم» باشد که می‌تواند در طول جلسه مشکلات رفتاری ایجاد کند.

۵. حضور اجباری کارکنان در جلسات کانون در این مراکز معمولاً یک قانون است.

۶. تجربه نشان داده است که مدت توجه بسیاری از جوانان در طول جلسات کوتاه است.

۷. در برخی از نواحی، اعضای جوان کانون در «بیرون» تشویق می‌شوند تا داستان خود را بازگو کنند و جلسات درون مراکز حبس نوجوانان را بر عهده بگیرند.

درک متقابل

همانند همه تعهدات خدماتی در مراکز اصلاحی، درک متقابل و همکاری و راهنمایی گرفتن از کارکنان مراکز حبس نوجوانان، برای موفقیت این نوع خدمات گام دوازدهم، اساسی می‌باشد.

انتقال به کانون

در «خارج از کانون» برای جوانان

به دلیل اینکه متوسط سن اعضای کانون معمولاً بالاتر است، اغلب اوقات جوانانی که به تازگی آزاد شده اند ممکن است با وارد شدن به یک گروه «بیرونی» و یافتن دوستان جدید و انجام فعالیت‌های جدید برای حمایت از گام‌های اولیه و مردد خود به سوی درمان، مشکل داشته باشند. برای اینکه این جوانان احساس راحتی کنند و بتوانند به هر گروهی پیوندند باید از آنها استقبال کنیم و رفتار ما با آنها همانند رفتار با تازه‌واردهای کانون باشد- ممکن است سن همه ما یکسان نباشد ولی هر روز همگی ما در حال درمان از طریق همان گامهای دوازده گانه کانون هستیم.

نکته: بر اساس پاسخ‌هایی که رؤسای کمیته‌های اصلاحی به پرسشنامه سال ۱۹۹۶ دادند زیر کمیته مسؤل طراحی نسخه «کتاب کار مراکز اصلاحی» به کمیته معتمدان مراکز اصلاحی پیشنهاد می‌کند که اگرچه مشکلات غیر از الکل تا حد

زیادی در مراکز اصلاحی زنان متفاوت است ولی نیازی به آوردن مطالب بیشتر در زمینه انتقال پیام کانون به این مراکز در این کتاب کار وجود ندارد.

مرور کلی ساختار کمیته مراکز اصلاحی ناحیه ۱۰ (کلرادو)

تنها هدف کمیته مراکز اصلاحی ناحیه‌ای، انتقال پیام کانون الکی‌های گمنام به الکی‌هایی است که محبوس هستند. فعالیت‌های این کمیته بر پایه سنت‌های دوازده گانه کانون است و از این سنت‌ها تبعیت می‌کند. به دلیل اینکه رویه روابط عمومی ما بر پایه جذب است نه تبلیغ، به محض دریافت دعوتنامه مدیریت، آماده خدمت‌رسانی به هر مرکز اصلاحی هستیم و همیشه به هشدار «همکاری، نه وابستگی» توجه داریم. هدف این کمیته از دو راه محقق می‌شود: ۱. بردن جلسات کانون به درون مراکز اصلاحی و ۲. تهیه نشریات مورد تأیید کنفرانس کانون برای زندانیان از محل پولی که با «ظرف‌های صورتی» جمع‌آوری می‌شود.

رئیس کمیته مراکز اصلاحی ناحیه برای یک دوره دو ساله و توسط رئیس ناحیه منصوب می‌شود و توسط کمیته ناحیه تأیید می‌گردد. هماهنگی تمام فعالیت‌های مراکز اصلاحی ناحیه ۱۰ بر عهده رئیس کمیته مراکز اصلاحی ناحیه است و افرادی را برای یک دوره دو ساله جهت خدمت در پست‌های خدماتی زیر منصوب می‌کند:

دبیر: صورت جلسه همه جلسات را ثبت و پخش می‌کند.

خزانه‌دار: تمام کمک‌هایی را که از طریق برنامه «ظرف صورتی» و منابع دیگر از قبیل بودجه‌های گردهمایی‌ها و کنفرانس جمع می‌شود دریافت می‌کند.

کتابدار: نشریات را از دفتر خدمات عمومی سفارش می‌دهد، فهرست آنها را ایجاد می‌کند و نشریات را بین رابطان همه مراکز اصلاحی توزیع می‌کند.

متصدی بایگانی: سوابق تاریخی همه مراکز اصلاحی کانون را جمع آوری می کند.

رئیس کنفرانس: مسؤول کنفرانس سالانه مراکز اصلاحی ناحیه است که هم یک ابزار آموزشی محسوب می گردد و هم عامل تبادل اطلاعات بین اعضای کانون و متخصصانی که با مراکز اصلاحی در ارتباط هستند.

رئیس رابطان مکاتبه / قبل از آزادی: رابطان خارج از کانون را تعیین می کند تا با زندانی ها مکاتبه کنند و هماهنگی های لازم را برای جفت شدن زندانی های آزاد شده با داوطلبان بیرون از کانون انجام می دهد.

رئیس منطقه ای: به عنوان پیوند بین کمیته مراکز اصلاحی منطقه و کمیته مراکز اصلاحی ناحیه عمل می کند.

کمیته مراکز اصلاحی ناحیه به عنوان اداره مرکزی همه فعالیت های اصلاحی ناحیه محسوب می گردد. ماهیت این کمیته مدیریتی است. کارها در سطح محلی توسط اعضای کانون و از طریق ساختار منطقه انجام می شود.

مرور کلی ساختار منطقه ای ناحیه ۱۰ (کلرادو)

رئیس منطقه: برای یک دوره دو ساله و در جلسه کمیته منطقه انتخاب می شود. مسؤولیت های او هماهنگی تمام فعالیت های اصلاحی منطقه می باشد. رابطان مراکز اصلاحی کانون را برای هر یک از مراکز منطقه منصوب / تأیید می کند. به طور تنگاتنگ با رئیس منطقه ای کار می کند تا کمیته مراکز اصلاحی ناحیه را از فعالیت های مراکز اصلاحی منطقه آگاه سازد.

رابطان مراکز اصلاحی کانون: توسط رئیس کمیته مراکز اصلاحی منطقه منصوب / تأیید می شوند. مسؤول هماهنگی تمام فعالیت های کانون در یک مرکز

خاص هستند. رابط جلسات کانون را منصوب می‌کنند تا اطمینان حاصل کنند تمام جلسات آنسوی دیوارها پوشش داده می‌شود. رابطان جلسات کانون: توسط رابط کانون در مرکز منصوب/ تأیید می‌شوند. اینان هماهنگی بین داوطلبان را برعهده دارند تا جلسات کانون را در مرکز تعیین شده و در روز و زمان مشخص پوشش دهند.

پشتیبانی سنت هفتم ناحیه ۱۰ (کلرادو)

بودجه کلی: کمیته مراکز اصلاحی ناحیه، بودجه خود را از گردهمایی‌های ناحیه‌ای و برای پوشش هزینه‌های چاپ، تلفن، پست و لوازم (پاکت و غیره) دریافت می‌کند. کنفرانس مراکز اصلاحی از محل دریافت هزینه ثبت نام و برگزاری قرعه‌کشی خود کفاست و ساختار منطقه‌ای نیز از سنت هفتم و کارگاه‌ها. ظرف صورتی: این ایده از کالیفرنیا شمالی «به قرض گرفته شد». این کار از سال ۱۹۸۵ در این ناحیه آغاز شد. تنها هدف ظرف صورتی فراهم کردن نشریات مورد تأیید کنفرانس دفتر خدمات عمومی برای کسانی است که محبوس هستند. گروه‌ها با شعور گروهی خود تصمیم می‌گیرند که آیا می‌خواهند از این طریق از فعالیت‌های مراکز اصلاحی حمایت کنند یا نه. اگر موافق بودند، کمیته مراکز اصلاحی ناحیه این ظرف‌ها را در اختیار آنها قرار می‌دهد. معمولاً این ظرف در کنار ظرف قهوه قرار می‌گیرد یا پس از جلسات معمول سنت هفتم بین حاضرین گردانده می‌شود. آنهایی که مایل به کمک باشند می‌توانند سکه‌های ۱ سنتی، ۵ سنتی، ۱۰ سنتی یا ۲۵ سنتی خود را به آن ببندازند. سپس این پول به خزانه‌دار مراکز اصلاحی ناحیه ارسال می‌شود تا در حساب «ظرف صورتی» ذخیره شود. چک‌ها و یا حواله‌های پولی به کمیته مراکز اصلاحی کلرادو پرداخت می‌شود و به حساب «ظرف صورتی» می‌رود. سپس برای نشریات دفتر خدمات عمومی چک صادر

می‌شود. وقتی یکی از مراکز اصلاحی به نشریه‌ای نیاز دارد، رابط کانون در آن مرکز سفارش آن را به رئیس نشریات مراکز اصلاحی ناحیه می‌دهد. سپس رئیس بخش نشریات، سفارش را انجام می‌دهد و آن را برای رابط می‌فرستد تا در مرکز توزیع کند. در سال ۱۹۹۰ ما قادر بودیم نشریاتی با ارزش بیش از ۱۸۰۰۰ دلار یا بیش از ۱۵۰۰۰ نسخه از نشریات (که شامل ۲۳۲۳ نسخه از کتاب بزرگ می‌شد) را به سه مراکز اصلاحی فدرال، چهار مراکز اصلاحی جوانان، ۱۷ مرکز ایالتی و ۲۶ زندان کشوری ارسال کنیم.

راههایی که کمیته‌ها بودجه نشریات زندانیان را تأمین می‌کنند

الکلی‌هایی که در مراکز اصلاحی محبوس هستند اگر شانس بیاورند معمولاً در هفته یک جلسه از جلسات کانون برای آنها برگزار خواهد شد. تعداد قابل توجهی از آنها در فهرست انتظار قرار دارند و به هیچ یک از جلسات نمی‌روند. ولی یک راه دیگر هم برای انتقال پیام کانون به این افراد وجود دارد: جلسات کانون را به صورت مکتوب و از طریق کتاب بزرگ کانون، جزوه‌ها و گریپ‌واین به آنها عرضه کنیم. تنها سد راه پول است.

بودجه کمیته‌های اصلاحی محلی چگونه تأمین می‌شود؟ آنها چگونه برای جلسات داخل مراکز، نشریات را فراهم می‌کنند؟ این سؤالات در تمام سطوح خدماتی اغلب تکرار می‌شوند از جمله در دفتر خدمات عمومی که در آنجا بیش از ۹۰٪ نامه‌هایی که به بخش مراکز اصلاحی می‌رسند حاوی درخواست نشریات رایگان هستند. بر اساس سنت هفتم کانون، جستجو برای یافتن رویکردهای تأمین بودجه‌ای که هم عملی است و هم معنوی آزاد است.

ما درباره کارهایی که در برخی نواحی انجام می‌شود چیزهای فوق العاده‌ای دریافت کرده ایم و امیدواریم این موارد مفید باشد.

برای مثال در نیوهمپشایر، گردهمایی ناحیه‌ای، بودجه‌ای را برای خرید نشریات توسط کمیته مؤسسات تخصیص داده است. علاوه بر این گروه‌های سرتاسر ناحیه کتاب‌هایی را اهدا می‌کنند.

کمیته مراکز اصلاحی منطقه، کتابخانه‌هایی در برخی از واحدهای زندان ناحیه تگزاس با کتاب‌های زیاد راه‌اندازی و نگهداری می‌کند و اعضای کانون هم با دادن کتاب، جزوه و گریپ‌واین در این کار سهم دارند.

گزارش شده است که در کانزاس سالانه حدود ۱۰۰۰ دلار به این نشریات اختصاص می‌دهند. اگرچه این مبلغ بزرگترین بخش بودجه آنها محسوب می‌شود ولی باز هم مبلغ ناچیزی است و مدت زیادی نمی‌گذرد که آنها هم در جلسات خود دست به جمع‌آوری کمک‌ها از طریق ظرف صورتی زده اند. بنا به گفته تمام اعضا اعضای آنها، حتی کمترین مبلغ هم کمک می‌کنند.

در بخش شمالی میشیگان یکی از اعضای کمیته محلی در یکی از جلسات میان‌گروهی پرسید آیا گروهی علاقه دارد فعالیت گام دوازدهم گروه را با کمک مالی برای خرید نشریات برای مراکز اصلاحی ناحیه انجام دهد؟ نمایندگان میان‌گروهی به گروه‌های خود بازگشتند و در عرض دو هفته این نمایندگان چک‌هایی دریافت کردند تا با آنها یک صندوق قابل حمل از کتاب بزرگ جلد نرم [نه گالینگور] خریداری شود.

یک گروه در جکسون ویل فلوریدا با یک تصمیم گروهی از یک گروه درون زندان پشتیبانی می‌کند. اعضای بیرونی کانون نشریات را خریداری می‌کنند و شماره‌های قبلی گریپ‌واین را که به صورت کلی از دفتر گریپ‌واین می‌خرند، توزیع می‌کنند. یکی دیگر از مناطق فلوریدا می‌گوید هر زندانی که جزوه‌ای نیاز دارد فقط کافی است با کمیته مراکز اصلاحی تماس بگیرد و اگر بخواهد کتابی بخرد این کمیته نیمی از هزینه آن را پرداخت می‌کند.

ناحیه ۴۴، شمال نیوجرسی، ایده صندوق‌های زندان در گروه‌های سرتاسر ناحیه را اجرا می‌کند. با وجود این که این ایده در کانون تازگی ندارد ولی در ناحیه آنها تازگی دارد و یک نفر که در منطقه خود، سه صندوق زندان ایجاد کرده بود به حدی موفقیت‌آمیز بود که توانست نیاز سه ماهه یکی از جلسات کانون در زندان شهرستان خود را تأمین کند سپس یکی از اعضا داوطلب شد صندوقی برای زندان‌ها طراحی کند تا در همه جا یک شکل باشد. هر ماه تعداد بیشتری از این صندوق‌ها راه اندازی شد و کمیته احساس کرد که باید نامه‌ای جهت معرفی و توضیح اهداف و نیازهای آن نوشته شود. این صندوق‌ها برای اعضای کانون این فرصت را فراهم می‌آوردند که نقش فعالتری در انتقال پیام کانون به کسانی که محبوس بودند داشته باشند. سکه‌های ۵ سنتی، ۱۰ سنتی و ۲۵ سنتی به سرعت جمع می‌گردید و به دلار تبدیل می‌شد و برای خرید هر یک از کتاب‌های کانون فقط چند دلار بیشتر لازم نبود. بسیاری از اعضای کانون در این ناحیه نشریات کانون را خریداری کرده‌اند و نشانی گروه خود را در بخش داخلی جلد کتابها یادداشت کرده‌اند.

کمیته بیمارستان‌ها و مؤسسات شمال کالیفرنیا که سالها پیش، ایده «ظرف صورتی» را اتخاذ کرده‌اند، بر این نکته تأکید می‌کنند که ارائه اطلاعات شفاف بسیار مهم است.

در شمال شرقی اوهایو، کمیته ناحیه، گروه‌های خود را از طریق درخواست‌های دوره‌ای «ته جیب» مطلع می‌کنند و آنها هم سخاوتمندانه پاسخ می‌دهند و می‌دانند که «فقط به خاطر موهبت الهی به آنجا می‌روم».

یک بار یکی از سخنرانان در یک نشست ناحیه‌ای پرسید «چند نفر از شما تا کنون به زندان رفته اید؟» تقریباً ۱۰۰ نفر دستشان را بالا آوردند. سخنران اطراف را نگاه کرد. پرسید «چند نفر از شما باید در زندان می‌بودید؟» و همه حاضرین آن اتاق

شلوغ بر پا شدند. یکی از اعضا می گوید «این نشان می دهد که تعهد ما واقعاً چیست».

یک گروه جدید مراکز اصلاحی چگونه وارد فهرست دفتر خدمات عمومی می شود؟

فهرست کردن گروهها با این فرض صورت می گیرد که گروههای جدید از همکاری مدیریت مراکز اصلاحی برخوردار هستند.

۱. فرم اطلاعات گروه جدید مراکز اصلاحی را پر کنید.

۲. به محض دریافت فرم تکمیل شده اطلاعات گروه جدید مراکز اصلاحی، دفتر خدمات عمومی، کتابچه گروههای مراکز اصلاحی، یک بسته تکمیلی از نشریات کانون که شامل یک نسخه از کتاب بزرگ، یعنی کتاب الکلی های گمنام، برای استفاده در این گروه و اطلاعاتی در مورد خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی را ارسال خواهد کرد.

۳. دفتر خدمات عمومی برای گروه جدید، یک شماره خدماتی گروههای مراکز اصلاحی اختصاص خواهد داد. از این شماره برای مکاتبه با دفتر خدمات عمومی یا برای سفارش نشریات استفاده می شود.

شیوه های پیشنهادی برای انتقال پیام کانون از طریق کتاب بزرگ دارای جلد نرم [نه گالینگور]

۱. از آن می توان به عنوان بخش از تماس اولیه با نهادهای زندان، زمانی که گروه جدیدی تشکیل می شود یا به هنگام بحث در مورد گروهی که از قبل در مرکز تشکیل شده، استفاده کرد.

۲. کتاب بزرگ با جلد نرم و یک فرم سفارش را می توان به عنوان بخشی از نمایشگاه نشریات کانون در جلسات کمیته مراکز اصلاحی گنجانند.

۳. هر گاه مناسب باشد، مشارکت در گروه‌های «بیرونی» را به عنوان یک نوع فعالیت گام دوازدهم توصیه کنید و پیشنهاد کنید گروهها یک یا چند جلد کتاب بزرگ با جلد نرم بخرند تا به اعضای درون مراکز اصلاحی داده شود.
۴. اعضای کانون می‌توانند یک نسخه از کتاب بزرگ با جلد نرم را به عنوان یک هدیه پستیانی یا هدیه سالگرد زندانی‌های عضو کانون اهدا کنند.
۵. اعضای کانون می‌توانند این نسخه جلد نرم را برای ارجاع ساده به هنگام حضور در جلسات «بیرون»، پس از آزادی به زندانی بدهند.
۶. رابط بیرونی کانون می‌تواند طرح جدیدی در ناحیه شروع کند تا کتاب بزرگ با جلد نرم را به دست هر یک از اعضای زندانی برساند و در صورت امکان این کار را با هماهنگی میان گروه محلی، دفتر مرکزی، کمیته منطقه و کمیته ناحیه انجام دهد.

شیوه‌های پیشنهادی برای انتقال پیام کانون از طریق مطالب صوتی -

تصویری

۱. از مطالب صوتی - تصویری می‌توان به عنوان بخش از تماس اولیه با نهادهای زندان، زمانی که گروه جدیدی تشکیل می‌شود یا به هنگام بحث در مورد گروهی که از قبل در مرکز تشکیل شده، استفاده کرد.
۲. از مطالب صوتی - تصویری و فرم‌های سفارش، می‌توان به عنوان یک نمایشگاه رومیزی در جلسات کمیته مراکز اصلاحی، گردهمایی‌های منطقه‌ای، نشست‌های ناحیه و مراسمات محلی استفاده کرد.
۳. اعضای کانون می‌توانند مطالب صوتی - تصویری را در اختیار کتابخانه‌های مراکز اصلاحی قرار دهند یا به عنوان هدیه در سالگرد کانون به یک زندانی بدهند.

این مطالب صوتی-تصویری می‌تواند زندانیانی را که مشکلات سواد دارند برای حضور در جلسات و برنامه‌های کانون تشویق کند.

لطفاً توجه کنید که نسخه‌های رایگان مطالب صوتی-تصویری از طریق دفتر خدمات عمومی در دسترس گروه‌های مراکز اصلاحی و کتابخانه‌های مراکز اصلاحی قرار می‌گیرد.

فهرستی از مطالب صوتی-تصویری در صفحات ۴۹ و ۵۰ آمده است. «کمیته کنفرانس خدمات عمومی مراکز اصلاحی - تاریخچه و فعالیت‌های برجسته» این موارد به پیوست بسته مراکز اصلاحی شما ارسال می‌شود.

بولتن‌های کانون

صندوق ۴-۵-۹، خبرنامه دوماهانه کانون، اغلب دربرگیرنده بخشی درباره مراکز اصلاحی است. نسخه آخرین شماره صندوق ۴-۵-۹ در بسته مراکز اصلاحی قرار دارد.

بولتن «حرفهایی از آنسوی دیوارها» دربردارنده گزیده‌ای از نامه‌های زندانیان است که به دفتر خدمات عمومی ارسال گردیده است و توسط کمیته‌های اصلاحی محلی، بین گروه‌های کانون در آن سوی دیوارها پخش می‌شود. همچنین بسیاری از گروه‌های کانون در مراکز اصلاحی خبرنامه‌های خودشان را منتشر می‌کنند.

نمونه‌های تماس‌های تلفنی، نامه‌های راهنمایی و گواهی‌نامه‌ها

مقدمه

بسیاری از کمیته‌های اصلاحی اولین تماس خود با مقامات زندان را از طریق نامه و تلفن برقرار می‌کنند و معمولاً برای پیگیری با آنها ملاقات می‌کنند. شیوه فردی بهترین روش است.

در این بخش نمونه نامه‌ها و تماس‌های تلفنی کمیته‌های مراکز اصلاحی آورده شده است. مؤثرترین نامه‌ها و تماس‌های تلفنی دربردارنده تعدادی یا همه عناصر زیر می‌باشد:

اطلاعاتی درباره کانون: می‌توان عباراتی از مقدمه کانون را نقل کرد یا چند جمله درباره اینکه کانون چیست و چه کاری از دست کانون ساخته است و چه کاری نیست. با بسیاری از نامه‌ها، نشریاتی از قبیل «کانون در یک نگاه»، «اطلاعاتی درباره کانون الکلی‌های گمنام»، «اگر شما متخصص هستید» و «کانون در جامعه شما» ارسال می‌گردد.

درخواست برای همکاری با متخصصان مراکز اصلاحی برای برگزاری یکی از جلسات کانون در آن مرکز: می‌توان یک رابط معرفی کرد تا نشانی پستی کمیته محلی مراکز اصلاحی یا یکی از میان‌گروه‌ها/دفاتر مرکزی را در اختیار آنها قرار داد (در بسیاری از نامه‌ها توضیح داده می‌شود که سخنرانان بیرونی برای کمک به برگزاری جلسات کانون در داخل مرکز آماده و علاقه‌مند هستند). شما می‌توانید با کمیته‌های همکاری با جامعه متخصصان محلی همکاری کنید.

اطلاعاتی درباره سنت‌های کانون، تبیین اینکه کانون چه انجام می‌دهد و چه نه. زمانی که درخواست‌نامه به هیئت عفو مشروط، وکلا، مقامات دادگاهی و غیره ارجاع می‌شود شفاف‌سازی در مورد سنت‌ها اهمیت ویژه‌ای دارد. کمیته‌های اصلاحی می‌توانند با اجازه زندانهای محلی، زندانی‌ها را به نشست‌ها و گردهمایی‌ها دعوت کنند.

یادآوری: مطالب ارائه شده زیر فقط جنبه راهنمایی دارد. نامه‌های زیر (و تماس‌های تلفنی) فقط به عنوان نمونه هستند تا نقطه شروعی برای شما قرار گیرند؛ شما می‌توانید متناسب با نیازهای ناحیه خود آنها را تغییر دهید.

در صورت درخواست، نامه‌های راهنمایی از طریق دفتر خدمات عمومی به صورت الکترونیکی در اختیار شما قرار می‌گیرد. رایانامه:

corrections@aa.org

نمونه تماس‌های تلفنی

(با: رئیس زندان / کلانتر / رئیس پلیس)

عضو کمیته مراکز اصلاحی: سلام آقای ... من ... ، یکی از اعضای کانون الکلی‌های گمنام هستم. همانطور که می‌دانید کانون الکلی‌های گمنام، اجتماعی از زنان و مردانی است که با اشتراک‌گذاری تجربه، توان و امید خود قادر اند از بیماری اعتیاد الکلی رهایی یابند. هدف اصلی ما باقی ماندن بر ترک خود و کمک به دیگران برای رهایی از اعتیاد الکلی است.

رئیس زندان: من تا حدودی با کانون آشنا هستم؛ من از کانون در اجتماع و کارم مطلع هستم.

عضو کمیته مراکز اصلاحی: خوب است، خیلی خوب. با شما تماس گرفتم تا ببینم آیا امکان راه‌اندازی یکی از گروه‌های کانون در زندان شما وجود دارد. رئیس زندان: بله ادامه دهید.

عضو کمیته مراکز اصلاحی: بسیار خوب. اول از هر چیز، همانطور که احتمالاً مطلع هستید آمار نشان می‌دهد بیش از ... درصد از زندانیان یا مشروب‌خور هستند یا درست قبل از ارتکاب جرم مشروب خورده بوده‌اند. ولی نرخ بازگشت به ارتکاب جرم زندانیانی که در زندان به کانون پیوسته‌اند و پس از آزادی در کانون دیگر سراغ الکل نرفته‌اند، تا ... درصد کاهش داشته است.

رئیس زندان: بعضی از همکاران درباره موفقیت کانون با من صحبت کرده‌اند. عضو کمیته مراکز اصلاحی: بنابراین داشتن یکی از گروه‌های کانون در یک مرکز اصلاحی یک سرمایه است. اجازه می‌دهید تعدادی از نشریات کانون را برای

شما بفرستم و بعد از اینکه فرصت کردید به آنها نگاهی بیندازید، اجازه می‌دهید با شما ملاقاتی داشته باشم و بیشتر در مورد راه اندازی یک گروه کانون صحبت کنیم؟ رئیس زندان: حتماً طی چند هفته آینده من با شما تماس می‌گیرم یا شما با من تماس بگیرید و یک تاریخ برای ملاقات مشخص می‌کنیم.

عضو کمیته مراکز اصلاحی: ممنون. من مشتاقانه منتظر دیدار شما هستم. نکته: اگر با هر گونه مقاومتی از سوی مسؤولان مراکز اصلاحی روبرو شدید، بیشتر اصرار نکنید. مؤدبانه مکالمه را پایان دهید و سپس نامه‌ای با ضمیمه نشریات کانون برای او بفرستید.

نمونه نامه‌هایی به رئیس زندان / کلاتر / رئیس پلیس درباره راه‌اندازی یک گروه کانون در زندان، بازداشتگاه یا مرکز حبس جوانان:
جناب ...

ما از طرف کانون الکلی‌های گمنام در ناحیه / منطقه / دفتر مرکزی / میان گروه از شما درخواست داریم اجازه دهید پیام درمان کانون را به زندانیانی که علاقه‌مند به غلبه بر مشکل خوردن مشروب خود هستند انتقال دهیم. به طور خلاصه، این کار متضمن اجازه یافتن یک یا دو عضو کانون برای بازدید منظم از مرکز شما و ملاقات با این زندانی‌ها در قالب یک گروه می‌باشد. مطمئناً در صورتی که شما تمایل داشته باشید در این باره صحبت‌های بیشتری صورت گیرد، جزئیات کامل در اختیار شما قرار خواهد گرفت.

کانون الکلی‌های گمنام چندین سال است که در مراکز اصلاحی بیشتر ایالت‌ها و همچنین در زندان‌های شهرستان و کلان‌شهرها و مراکز ندامتگاهی فعال بوده است. بسیاری از اعضای کانون، زمانی زندانی یکی از مراکز اصلاحی بوده‌اند؛ اکنون آنها شهروندانی مفید و مولد هستند.

کانون الکلی‌های گمنام به هیچ سازمان یا مؤسسه دیگری وابسته نیست.
 ما به زودی برای کسب اجازه ملاقات با شما تماس می‌گیریم تا در این رابطه
 بیشتر صحبت کنیم.
 ارادتمند شما، ...
 شماره تلفن (ها)

نمونه نامه‌های دعوت از مقامات زندان برای شرکت در کارگاه‌های مراکز
 اصلاحی
 جناب ...

کانون الکلی‌های گمنام در ناحیه/ منطقه/ دفتر مرکزی/ میان‌گروه
 کارگاه مراکز اصلاحی را برای آن دسته از اعضای کانون که علاقه‌مند هستند
 به الکلی‌های محبوس کمک کنند برگزار می‌کند تا بتوانند از طریق برنامه درمانی
 کانون، ترک خود را تداوم ببخشند.

خوشحال خواهیم شد اگر دعوت ما را بپذیرید و در بحث آزادی که با موضوع
 برگزار می‌شود شرکت کنید. این بحث آزاد از ساعت ... بعد از ظهر تا ساعت
 ... برگزار خواهد شد. برخی از افراد دیگری که در این بحث شرکت می‌کنند ... ،
 و ... می‌باشند. برنامه اولیه این کارگاه با این دعوتنامه ارسال می‌گردد.

همانطور که می‌دانید به خاطر همکاری تعداد زیادی از کارکنان مراکز
 اصلاحی، اکنون کانون می‌تواند پیام درمان خود را به آن دسته از اعضای برساند که
 در بیش از ۲۵۲۷ مرکز اصلاحی در سرتاسر ایالات متحده و کانادا محبوس اند.
 کانون به هیچ سازمان یا مؤسسه دیگری وابسته نیست.

این بحث آزاد پیرامون ... در کارگاه ما با دانش و تجربه تخصصی شما در زمینه جمعیت زندانیان بسیار غنی تر خواهد شد. در صورتی که در این کارگاه شرکت می کنید لطفاً تا ... اطلاع دهید.

ارادتمند شما،

...

پیوست‌ها:

برنامه اولیه

نمونه نامه‌ای به مدیر زندان

از طرف یکی از اعضای کانون که می‌خواهد با یک زندانی ملاقات کند

جناب (مدیر زندان):

من ... هستم. من الکل را ترک کرده‌ام و یکی از اعضای کانون الکلی‌های گمنام می‌باشم.

در گذشته من با ... به شماره ... مکاتبه داشته‌ام و از طریق کانون، اطلاعات خود را در زمینه ترک الکل برای او بازگو می‌کرده‌ام.

در صورت موافقت شما می‌خواهم به صورت هفتگی / ماهیانه با او ملاقات داشته باشم. هدف از این ملاقات‌ها بیان تجربه، توان و امید من در زمینه برنامه درمان کانون برای اعتیاد الکلی می‌باشد (کانون به هیچ سازمان یا مؤسسه دیگری وابسته نیست). البته مطلع هستم که اگر اجازه ملاقات به من داده شود باید به طور کامل قوانین مرکز شما را رعایت کنم.

مشتاقانه منتظر پاسخ شما هستم. در حال حاضر اگر نیاز به اطلاعات بیشتری دارید ما را در جریان قرار دهید.

ارادتمند شما،

...

شماره تلفن (ها)

نمونه نامه‌ای برای دعوت مقامات مهم زندان به جشن سالگرد گروه‌های کانون
در مراکز اصلاحی

جناب ...

(رئیس / مقام مهم)

با افتخار دعوت می‌شود تا در چهارمین جشن سالگرد گروه کانون در مرکز
اصلاحی شرکت فرمایید. این مراسم در ساعت ... در ... برگزار خواهد گردید.
مایه شامدانی ماست که در جمع ما حضور یابید و در جشن ما شرکت کنید.

ارادتمند شما،

...

لطفاً پاسخ دهید.

نکته: پس از مراسم با یک نامه از شرکت آنها قدردانی کنید یا مراتب تأسف
خود را به همراه اخبار مراسم ارسال کنید.

نمونه گواهی نامه

دو نمونه گواهی نامه زیر توسط یک مدیر زندان غیر عضو نوشته شده است. اگر
نیاز به جلب کمک یکی از مقامات زندان محلی دارید نامه‌ای با این متن می‌تواند
مفید باشد.

جناب مدیر

...

بنده این نامه را از دو دیدگاه می‌نویسم. اول به عنوان یکی از کارکنان شما در مرکز اصلاحی و دوم به عنوان یکی از اعضای غیرالکلی شورای خدمات عمومی مؤسسه الکلی‌های گمنام.

تقریباً همه ما تلاش می‌کنیم راههایی برای غلبه بر تعداد روزافزون کسانی که وارد زندان می‌شوند پیدا کنیم و همانطور که تلاش می‌کنیم گزینه‌های خلاق و نوی برای جلوگیری از ورود افراد به زندان اجرا کنیم، به اعتقاد من، ما می‌توانیم از برخی برنامه‌های دارای پیشینه طولانی استفاده نماییم که تحت فشارهای کنونی ممکن است مورد غفلت یا فراموشی واقع شوند. بدون تردید کانون الکلی‌های گمنام یکی از این برنامه‌ها می‌باشد. این کار معمولاً متضمن بازدیدهای منظم اعضای داوطلب کانون از زندانهای ما می‌باشد و من اطمینان دارم شما هم مانند من، درجات متفاوت موفقیت داوطلبان را تجربه کرده اید. بیشتر شما هم اکنون برنامه کانون را در مؤسسات خود اجرا می‌کنید ولی برای کسانی که این برنامه را ندارند توصیه می‌کنم امکان راه‌اندازی این گروهها را امتحان نمایند. مواردی اتفاق افتاده است که گروههایی در برخی زندانها تشکیل شده است و به دلیل فقدان پشتیبانی بیرونی یا رویدادهای نابهنگام، این برنامه خاتمه یافته است. با آگاهی از تأثیر احتمالی ای که کانون الکلی‌های گمنام با حسن نیت ارائه می‌کند، توصیه من این است که اگر چنین موردی برای شما رخ داده است بار دیگر این برنامه را راه‌اندازی کنید.

دفتر خدمات عمومی مؤسسه الکلی‌های گمنام خوشحال خواهد شد که بتواند شما و کارکنان شما را برای تهیه اطلاعات بیشتر، نشریات و ایجاد رابطه با گروههای محلی کانون، جهت پشتیبانی از گروههای زندان یاری دهد. کافی است با این نشانی با دفتر خدمات عمومی مؤسسه الکلی‌های گمنام تماس بگیرید:

P.O. Box 459, Grand Central Station, New York, N.Y.
10163, (212) 870-3400.

من از طرف خودم جزوه‌ای را به پیوست ارسال می‌کنم که می‌تواند اطلاعات اصلی این برنامه را به شما بدهد.

امروزه پشتیبانان بیرونی صادقانه تلاش می‌کنند که درک کنند شما و رؤسای شما، در جایگاه مدیر، مسؤولیت اداره زندان را بر عهده دارید. تنها چیزی که آنها از شما می‌خواهند این است که به آنها فرصتی داده شود تا پیام ترک الکل را به زندانیانی برسانند که با مشکل اعتیاد الکلی دست و پنجه نرم می‌کنند. من آنقدر تأثیر این برنامه را دیده‌ام که قادر نیستم آن را به عنوان یکی از راههای مؤثر نگهداری زندانی الکلی در خارج از زندان رد کنم.

ارادتمند شما،

...

جناب کلانتر ...

اینجانب از طرف دو دیدگاه متفاوت ولی بسیار مرتبط برای شما می‌نویسم. اول به عنوان یک همکار در نظام دادرسی و دوم به عنوان یکی از اعضای غیرالکلی شورای خدمات عمومی مؤسسه الکلی‌های گمنام.

شما بهتر از من مطلع هستید که چه تعداد از زندانیان شما بارها و بارها در نتیجه اعتیاد الکلی وارد زندان شده‌اند. بسیاری از شما پیشتر هم از پشتیبانی گروههای محلی کانون برای کمک به زندانیان جهت یافتن راه ترک الکلف بهره می‌بردید. مسلماً این برنامه برای همه کسانی که به اعتیاد الکلی مبتلا هستند کارآمد نیست ولی سابقه موفقیت‌های آن به قدری طولانی است که نمی‌توان آن را به عنوان یکی از راههای کمک به کاهش جمعیت روزافزون زندانها نادیده گرفت.

اگر در حال حاضر برنامه کانون در زندان شما وجود ندارد به شما توصیه می‌شود آن را آزمایش کنید. اعضای مسؤول و ترک کرده کانون الکلی‌های گمنام

در جامعه شما حضور دارند که مایل اند به عنوان پشتیبان این برنامه در زندان شما خدمت کنند. اگر شما علاقه مند به آغاز این برنامه در زندان خود هستید، کارکنان شورای خدمات عمومی، نسبت به شما اشتیاق بیشتری برای ارائه اطلاعات و نشریات لازم و برقراری ارتباط شما با گروههای محلی دارند. کافی است با این نشانی با دفتر خدمات عمومی مؤسسه الکلی های گمنام تماس بگیرید:

P.O. Box 459, Grand Central Station, New York, N.Y.
10163, (212) 870-3400.

من از طرف خودم جزوه ای را به پیوست ارسال می کنم که می تواند اطلاعات اصلی این برنامه را به شما بدهد.

امیدوار ایم در این نامه نسبت به شما جسارتی صورت نگرفته باشد اما بنده پس از ۳۰ سال کار در مراکز اصلاحی هر بار بیش از قبل متقاعد شده ام که حتی اگر ما برای کاهش جرم به شیوه های کم هزینه، برنامه های جدیدی در دست اجرا داریم ولی باید برخی از برنامه های قدیمی تر که سابقه موفقیت دارند را دوباره بیازماییم.

ارادتمند شما،

...

پیمایش فعالیت‌های برنامه کانون در مراکز اصلاحی

خلاصه پیمایش

در سال ۱۹۸۲ کمیته مراکز اصلاحی معتمدان پیشنهاد پیمایش فعالیت‌های برنامه کانون در مراکز اصلاحی سرتاسر ایالات متحده و کانادا را مطرح کرد. در سال ۱۹۹۰ پرسشنامه جامعتری از پرسشنامه سال ۱۹۸۲ طراحی شد و برخی از یافته‌های کلیدی این پیمایش از قرار زیر است:

- به نظر می‌رسد بیشتر کمیته‌های مراکز اصلاحی، کتاب کافی در اختیار دارند (کتاب بزرگ، دوازده و دوازده). آنها همچنین به تعداد کافی کتابچه زندگی بی‌الکل و شماره جدید و قدیم گریپ‌واین را دارند ولی کتابچه «ایمان آوردن» را به اندازه کافی در اختیار ندارند.

- وقتی به طور خاص از آنها درباره راحتی یا دشواری بهره‌گیری از سخنرانان بیرونی برای صحبت در داخل زندان پرسیده شد پاسخ‌دهندگان به طور مساوی به این دو گزینه پاسخ دادند. ولی در سرتاسر پرسشنامه وقتی از آنها پرسیده شد نگرانی‌های مبرم خود را بازگو کنند، استفاده از سخنرانان بیرونی - همانند پیمایش سال ۱۹۸۲- در اولویت‌های بالای بسیاری از پاسخ‌دهندگان قرار داشت.

- در زندان‌هایی که مشاوره‌های قبل از آزادی تخصصی ارائه می‌شود، در بیش از نیمی از مؤسسات درباره کانون صحبت می‌گردد. ولی در مقابل در زندان‌های کشوری به هیچ عنوان درباره کانون صحبت نمی‌شود. آمار زندان‌ها نشان می‌دهد که نسبت به یافته‌های سال ۱۹۸۲ افزایش زیادی در تعداد ارجاعات به کانون داشته ایم. ولی باز هم در دیگر بخش‌های پرسشنامه، پاسخ‌دهندگان بارها و بارها بر نیاز به اطلاع‌رسانی عمومی به مقامات زندان تأکید کرده اند.

• وقتی از پاسخ‌دهندگان دربارهٔ یک یا دو مسألهٔ اصلی که پشتیبانان یا زندانی‌ها آنها را از همه بیشتر مشکل‌ساز می‌دانستند پرسیده شد، این مسائل از این قرار بودند: کنترل‌های امنیتی زندان و فرایندهای تأیید، نیاز به کارت‌های هویت متفاوت برای هر مرکز، فقدان همکاری کارکنان، جلب رضایت اعضای بیرونی برای التزام قوی در خدمات مراکز اصلاحی و حل عدم پذیرش زندانی.

• تنها ۵۰٪ پاسخ‌دهندگان گزارش کرده‌اند که فهرست آن دسته از اعضای کانون را در اختیار دارند که تمایل به پشتیبانی موقت از زندانیانی دارند که در آینده نزدیک آزاد می‌شوند. جالب است که ۷۵٪ کمیته‌های اصلاحی گزارش کرده‌اند که آنها از دفتر خدمات عمومی استقبال می‌کنند تا فهرستی از شمارهٔ آزادشدگان مراکز اصلاحی در شهرهای بزرگ تهیه نماید. دیگران تلویحاً از چنین فهرستی استقبال کرده‌اند ولی تردید داشته‌اند که بتوان آن را بروز نگه داشت.

• بیشتر کمیته‌ها در زمینهٔ اینکه آنها برای تداوم تماس با زندانی‌هایی که به تازگی آزاد شده‌اند چه اقداماتی انجام می‌دهند، این گونه پاسخ داده‌اند: تعیین پشتیبان محلی برای آنها، بردن زندانی‌ها به جلسات، دادن نام و شماره تلفن رابط، معرفی آنها به اعضای کانون در جلسات محلی. زمانی که یک زندانی قصد رفتن به یک شهر دور را دارد دادن نام و شماره تلفن رابط کاهش می‌یابد اما بسیاری از کمیته‌ها پیگیری مکاتبه‌ای و تماس تلفنی با زندانی آزادشده را گزارش کرده‌اند.

• بیش از نیمی از کمیته‌های اصلاحی محلی برای اعضای که علاقه‌مند به انجام فعالیت‌های مراکز اصلاحی هستند جلسات یا کارگاه‌های آشنایی برگزار می‌کنند. در حالی که این ارقام نشان‌دهندهٔ افزایش نسبت به پیمایش قبلی است ولی باز هم به نظر می‌رسد که می‌توان برای افزایش این فعالیت‌ها برنامه‌های خاصی طراحی کرد.

• بیشتر گروههای زندان به این دلیل تشکیل شده اند که اعضای از خود گذشته کانون به طور مداوم و مصرانه با مقامات زندان، مقامات بلندپایه ایالتی، قضات و فرمانداران تماس داشته اند.

• ۶۰٪ کمیته‌ها گزارش داده اند که مراکز اصلاحی استفاده از فیلمها/نوارهای ویدئویی مورد تأیید کنفرانس را در جلسات و کتابخانه‌های مرکز مجاز می‌دانند. بیش از دو سوم گروه‌ها گزارش کردند که زندانی‌ها مجاز بوده اند نوارهای کانون و گریپ‌واین را معمولاً روی کاست‌های خودشان گوش کنند. تقریباً نیمی از گروه‌ها گزارش داده اند که خود مراکز تجهیزات لازم (دستگاه نوار ویدئویی، رادیو ضبط) را در اختیار دارند و زندانی آنها می‌تواند از ویدئوها و نوارها در جلسات استفاده کند. بیشتر اوقات زمانی که چنین تجهیزاتی موجود نبوده است، اعضای کانون از دستگاههای خودشان در جلسات استفاده می‌کنند. همچنین اعضای کانون نوارهای ویدئویی را به کتابخانه‌های مرکز قرض می‌دهند.

• نهایتاً اعضای کانون در مراکز اصلاحی بر این باور اند که دفتر خدمات عمومی، کار حمایت خود را به خوبی انجام می‌دهد ولی مایل اند نشریات رایگان بیشتر و اطلاعات بیشتری درباره موفقیت‌های به دست آمده در مراکز اصلاحی در اختیار آنها قرار گیرد. آنها از دفتر خدمات عمومی می‌خواهند که اعضای بیشتری را از نیاز به خدمات مراکز اصلاحی مطلع سازد. در صورت امکان آنها می‌خواهند اطلاعات بیشتری برای مقامات زندان ارسال شود.

رابطان قبل از آزادی

مقدمه

تجربیات گذشته نشان می‌دهد که شرکت در جلسات بیرون از زندان کانون در روز آزادی از زندان یکی از مؤثرترین ابزارها در انتقال ترک الکل زندانی از زندان

به اجتماع و تداوم بخشیدن به ترک خود در آزادی می‌باشد. اکیداً توصیه می‌شود زندانیانی که عضو کانون اند در خارج زندان یک رابط کانون (که ترجیحاً حداقل یک سال از زمان ترکش گذشته باشد و همجنس زندانی باشد) داشته باشند که با زندانی تماس بگیرد و در روز آزادی، ترتیب ملاقاتی با او را بدهد تا به او کمک کند «شکاف» بین آن مؤسسه و کانون در خارج را پر کند.

این بخش از این کتاب کار در مورد دستورالعمل‌های کانون برای اعضای است که مایل به مشارکت در این نوع خدمات هستند که گاهی به آن برنامه «قبل از آزادی» اطلاق می‌گردد و گاهی برنامه «جبران شکافها».

دستورالعمل‌هایی برای رابطن قبل از آزادی

دستورالعمل‌های زیر برای رابطن کانون، حاصل تجربیات بسیاری از اعضای کانون می‌باشد که در این نوع فعالیت‌های گام دوازدهم مشغول هستند.

۱. رابطن قبل از آزادی همانند همه انواع دیگر پشتیبانی‌ها در کانون، تجربه، توان و امید خود را با زندانی‌هایی که به زودی آزاد خواهند شد به اشتراک می‌گذارند.

۲. ما دریافته ایم که بهتر است مردان با مردان و زنان با زنان کار کنند.

۳. در صورت امکان، رباط کانون باید یکی از اعضای گروه‌های کانون باشد که در حوالی محل سکونت زندانی پس از آزادی واقع شده است.

۴. همانند همه فعالیت‌های گام دوازدهم توصیه می‌شود که دو نفر از اعضای کانون به محض آزادی با زندانی ملاقات داشته باشند.

رابطن قبل از آزادی چگونه کار می‌کند

رابطن کانون بیشترین اهمیت را در فعالیت‌های مراکز اصلاحی دارند. بسیاری از کمیته‌های اصلاحی، گردآوری فهرست رابطن را مفید می‌دانند. وقتی یک زندانی آزاد می‌شود بیشتر کمیته‌های اصلاحی سعی می‌کنند یکی از اعضای کانون را پیدا کنند و زندانی را به گروه‌های کانون در شهر خودش وصل کنند. ولی زمانی که محل عزیمت یک زندانی در شهر دوری واقع باشد، گاهی فرایند تماس و پیگیری با تأخیر روبرو می‌شود.

برخی از کمیته‌های اصلاحی، زندانی‌های راهی خانه را به طرق زیر به کانون وصل می‌کنند:

- یک رباط محلی پیدا می‌کنند
- نام و شماره تلفن رباط را در اختیار زندانی قرار می‌دهند

- فهرست جلسات کانون را به زندانی می دهند
- به زندانی کمک می کنند از طریق میان گروه یا دفتر مرکزی محل با کانون در شهر خودش تماس بگیرد.
- موارد زیر نمونه کارهایی است که کمیته های اصلاحی محلی برای تدارک رباطان قبل از آزادی یا پشتیبانی موقت انجام داده اند:

مثال ۱

یکی از کمیته های ناحیه ای خدمات عمومی، این مسأله را با یکی از مراکز اصلاحی محلی این گونه حل کرده است که مددکار اجتماعی یا مشاور مرکز، نامه زیر را هر سه ماه یکبار به کمیته مؤسسات می نویسد:

جناب (رئیس کمیته مؤسسات یا مراکز اصلاحی):

...

زندانی های زیر از ... مایل اند نام آنها در فهرست شما قرار گیرد تا یک رابط کانون در خارج از مرکز داشته باشند. این اطلاعات شامل نام، شماره، تاریخ آزادی مشروط / آزادی و محل عزیمت آنان می شود.

نام زندانی	شماره	تاریخ آزادی / آزادی مشروط	محل عزیمت
جان براون	۱۲۳۴۵۶	اکتبر ۱۹۹۲	هارا، اکلاهوما
مارتین جونز	۲۳۴۵۶۷	ژانویه ۱۹۹۳	اوستین، تگزاس
رافائل جیمز	۳۴۵۶۷۸	آگوست ۱۹۹۲	پورتلند، اورگان

اطلاعات بالا با اجازه زندانی اخذ شده است و باید محرمانه باقی بماند. همه این زندانی ها اکنون در ... سکونت دارند.

از کمک شما برای یافتن رابطان متشکر ایم.

ارادتمند شما،

...

(مددکار اجتماعی یا مشاور زندان)

مثال ۲

فرم زیر، فرم اطلاعات یک داوطلب است که برای آن دسته از اعضای محلی طراحی گردیده که تمایل دارند به عنوان رابط قبل از آزادی خدمت کنند (توصیه می شود یک سال از ترک گذشته باشد):

اینجانب ...

تمایل دارم به عنوان رابط قبل از آزادی یکی از زندانیان خدمت کنم.

(لطفاً پرینت بگیرید)

نام کامل ... نشانی ...

کد پستی تلفن نام گروه

امضا

تاریخ ...

ارسال شود به:

کمیته محلی اصلاح، کمیته مؤسسات، کمیته ناحیه، یا میان گروه

مثال ۳

زمانی که یکی از زندانیانی که قرار است آزاد شود در دفتر خدمات عمومی برای کمک نام‌نویسی می‌کند، مسئول این کار با رئیس کمیته مراکز اصلاحی نزدیکترین ناحیه تماس می‌گیرد و فهرستی از دفاتر مرکزی/ میان‌گروه‌ها تهیه می‌کند. سپس نسخه‌هایی از این نامه به نهادهای خدماتی محلی برای پیگیری ارسال می‌شود.

تاریخ ...

نام ...

نشانی

جناب ...

از شما به خاطر اطلاع دادن زمان تقریبی آزادی خود ... و محلی که پس از آزادی به آنجا می‌روید ... متشکر ایم.

ما درخواست شما را برای داشتن یک رابط قبل از آزادی به رئیس کمیته ناحیه‌ای مراکز اصلاحی شهر یا شهر نزدیکی ارسال کردیم که شما پس از آزادی در آنجا زندگی خواهید کرد. امیدوار ایم این رابط، فردی را در محل شما بیابد تا در مورد جلسات کانون با شما تماس بگیرد.

به پیوست، راهنمای میان‌گروهها/ دفاتر مرکزی ارسال می‌شود. اگر کسی با شما تماس نگرفت لطفاً با نزدیکترین دفتر به محل زندگی خود تماس بگیرید تا راهنمای جلسات محلی در اختیار شما قرار گیرد. همانطور که می‌دانید یکی از

لغزنده‌ترین جایگاهها در سیر ترک الککل، حد فاصل مرکز اصلاحی و نزدیکترین جلسه یا گروه کانون است. بنابراین لطفاً به محض آزادی با کانون تماس بگیرید. با آروزی موفقیت و بهترینها برای شما.

با دوستی

هماهنگ کننده مراکز اصلاحی

پیوستها: راهنمای میان گروه/ دفتر مرکزی، پرسش و پاسخ درباره پشتیبانی، گریپ‌واین (داستانهایی از اعضای کانون در پشت میله‌ها).

مثال ۴

در زیر نمونه‌ای از پاسخ کمیته مراکز اصلاحی محلی / کمیته مؤسسات، دفتر مرکزی یا نماینده خدمات عمومی گروه به درخواست یک زندانی آمده است: جناب (زندانی) ...

ما نام شما را از دفتر خدمات عمومی در نیویورک دریافت کردیم. ما به پیوست، راهنمای جلسات (محلی) کانون را ارسال می‌کنیم.

اعضای کانون این ناحیه برای شما آرزوی سلامتی می‌کنند و مشتاقانه منتظر حضور شما در جلسات خود هستیم. لطفاً زمانی که رسیدید با این شماره ... تماس بگیرید تا اطلاعات بیشتری را که نیاز داشتید در اختیار شما قرار دهیم. بسیار خوشحال می‌شویم شما را به یکی از جلسات ببریم.

ارادتمند شما ...

عضو کمیته مراکز اصلاحی

شماره تلفن ...

نامه اطلاع‌رسانی دربارهٔ رابط قبل از آزادی کانون

جناب (مقام زندان / مسؤول آزادی مشروط / مددکار اجتماعی) ...

بنده مایل ام چند دقیقه‌ای از وقت شما را بگیرم تا با شما دربارهٔ برنامهٔ رابطان قبل از آزادی کانون صحبت کنم. این برنامه در بسیاری از مراکز اصلاحی سرتاسر ایالات متحده و کانادا در حال اجراست.

به طور خلاصه در این برنامه یکی از اعضای کانون در خارج از مرکز با یکی از زندانی‌هایی که قرار است به زودی آزاد شود مکاتبه می‌کند. یک رابطهٔ پشتیبانی دو سویه برقرار می‌شود زیرا عضو کانون در خارج از مرکز، زندانی را در روزهای قبل از آزادی راهنمایی می‌کند. در روز آزادی زندانی با این رابط در محل عزیمت خود ملاقات می‌کند و این عضو کانون زندانی را به یکی از جلسات کانون در خارج از مرکز می‌برد. به این طریق به زندانی کمک می‌شود در حالی که الکل را ترک کرده است به دنیای خارج انتقال یابد.

سودبخشی این برنامه به اثبات رسیده است؛ تجربه نشان داده است که زندانیانی که قبل از آزادی با یکی از رابطان کانون در خارج در ارتباط هستند کمتر از دیگران دوباره وارد دستگاه زندان می‌شوند.

اگر شما مایل اید اطلاعات بیشتری دربارهٔ این برنامه یا دیگر جنبه‌های کانون الکلی‌های گمنام کسب کنید، لطفاً با من تماس بگیرید و من خوشحال خواهم شد با شما صحبت کنم.

ارادتمند شما ...

عضو کمیتهٔ مراکز اصلاحی

شماره تلفن (ها)

خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی

مقدمه و توضیحات

خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی برای اعضای کانون یکی از پربرترین روش‌های انتقال پیام کانون به زندانیان محبوس بوده است. مسئول بخش مراکز اصلاحی در دفتر خدمات عمومی، به طور تقریبی در روز ۳۵ نامه از زندانی‌هایی دریافت می‌کند که می‌خواهند نشریات کانون را دریافت کنند، در کانون رابط داشته باشند، پشتیبان موقت داشته باشند و با اعضای کانون در خارج مرکز مکاتبه کنند.

برای اعضای کانون که در آن سوی دیوارها هستند، به‌ویژه در زندانهای بزرگ، مشارکت در تبادل نظر مداوم درباره برنامه درمانی کانون دشوار است. خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی برای زندانی این فرصت را فراهم می‌آورد که به صورت فردی با اعضای کانون در خارج از زندان مکاتبه داشته باشد.

در حال حاضر چندین هزار عضو از اعضای کانون که در گروههای محلی فعال هستند برای زندانی‌ها نامه می‌نویسند. دفتر خدمات عمومی، نام و نشانی زندانی را که می‌خواهد مکاتبه داشته باشد به یکی از اعضای کانون می‌فرستد.

سپس این عضو کانون در خارج از زندان اولین تماس را برقرار می‌کند.

برخی از اعضای کانون از شماره پستی دفتر گروه خود برای مکاتبه استفاده

می‌کنند. برخی از گروههای کانون رابطان کانون برای چندین زندانی هستند.

توصیه می‌شود که مردان با مردان و زنان با زنان مکاتبه کنند. گاهی مکاتبه تنها

راه یک زندانی برای به اشتراک گذاشتن تجربه، توان و امید با یکی دیگر از اعضای

کانون است. ممکن است یک زندانی در بازداشت احتیاطی یا حبس انفرادی باشد و نتواند در جلسات معمولی شرکت کند. برخی دیگر از اعضای زندانی کانون ممکن است در فهرست انتظار یک مرکز قرار داشته باشند تا در جلسات داخل آنجا شرکت کنند.

در کنفرانس کمیته مراکز اصلاحی در سال ۱۹۹۳، مدت زمان زیادی در مورد این خدمات بحث کردند و در مورد اهمیت آن به توافق رسیدند. ولی آنها دریافتند کار دفتر خدمات عمومی برای یافتن اعضای کانون در خارج از مرکز برای مکاتبه با زندانی‌ها دشوار است و به این نتیجه رسیدند که وقت آن رسیده است که ناحیه‌ها در این فعالیت گام دوازدهم مشارکت بیشتری داشته باشند. اعضای کمیته مراکز اصلاحی می‌توانند گروه‌ها و اعضای کانون را برای مشارکت در این خدمات تشویق کنند.

هر یک از اعضای کانون که مایل به انتقال پیام کانون از این طریق می‌باشند می‌توانند فرم ثبت نام را از وبگاه ما به این نشانی دانلود کنند:

http://www.aa.org/en_pdfs/en_f-26correctcorrespondence.pdf

یا با بخش مراکز اصلاحی با این نشانی تماس بگیرند:

P.O. Box 459, Grand Central Station, New York, NY
10163.

دستورالعمل‌هایی برای خدمات مکاتباتی مراکز اصلاحی

علاوه بر رعایت مقررات مؤسسات در مورد پست و مکاتبه، موارد زیر راهنمایی‌هایی هستند که حاصل تجربیات اعضا برای کمک به شما به هنگام نوشتن نامه برای اعضای داخل زندان می‌باشد:

۱. خودمان را با بیان صلاحیت‌ها در ابتدای نامه معرفی می‌کنیم.
۲. سعی می‌کنیم زندانی را آگاه کنیم که نوشتن نامه مانند همه اشکال دیگر تبادل نظر، به همان اندازه که به او کمک می‌کند به ما هم کمک می‌کند.
۳. زندانی را متقاعد می‌کنیم که او تنها نیست.
۴. برخی از اعضا ترجیح می‌دهند برای دریافت نامه از صندوق پستی گروه خود به جای نشانی خانه استفاده کنند (معمولاً ما مکاتبه‌کنندگان متناظر را از ایالات مختلف پیدا کنیم).
۵. ما فقط و فقط درباره ترک الکل تبادل نظر می‌کنیم.
۶. ما دریافته ایم که اگر درگیری‌های عاطفی یا احساساتی ایجاد نشود، برای همه بهتر است.
۷. اگر تمایل دارید به مناسبت خاصی هدیه‌ای بفرستید بهتر است یکی از کتاب‌ها، نشریات یا مطالب گریپ‌واین کانون باشد (قبل از اینکه نشریات را بفرستید ببینید آیا مرکز چنین اجازه‌ای به شما می‌دهد. بسیاری از مراکز اصلاحی فقط نشریاتی که مستقیماً از طریق ناشر برای زندانی ارسال می‌شود را می‌پذیرند). همچنین برخی از مراکز اجازه نمی‌دهند زندانی‌ها تمبر یا پاکت‌های نشانی‌دار و تمبردار دریافت کنند.

۸. در راستای سنت دوازدهم ما به گمنامی نامه‌نگاران خود احترام می‌گذاریم.
۹. ما فعالیت در «درون» گروه‌های کانون را تشویق می‌کنیم و تأکید می‌کنیم اولین جلسه روزی است که زندانی از حبس بیرون می‌آید.
۱۰. توصیه می‌کنیم نامه‌نگاران «داخل» کانون، قبل از آزادی زندانی دفتر خدمات عمومی را مطلع کنند تا دفتر خدمات عمومی بتواند برای آنها از محل سکونت خودشان یک رابط قبل از آزادی بیابد.
۱۱. از شما به خاطر تمایل‌تان برای تبادل نظر در این کار بسیار مهم متشکر ایم.

کمیته مراکز اصلاحی

سخنرانی‌ها

طی سالهای گذشته سخنرانی‌های آموزنده زیادی درباره کانون در مراکز اصلاحی در کنفرانس خدمات عمومی سالانه کانون ارائه شده است. این سخنرانی‌ها هنوز بروز هستند و ما سه نمونه از آنها را در اینجا می‌آوریم.

کانون در مؤسسات

دابلو. جی استل، کوچک، معتمد رتبه الف

سالهای اولیه کانون - کانون الکلی‌های گمنام که در سال ۱۹۳۵ تأسیس گردید در هفتمین سال تأسیس تعداد اعضای رو به رشد آن بیش از ۸۰۰۰ نفر رسیده بود که یکی از رئیس زندان‌های مرفقی سن کوئنتین درخواست کرد اعضای کانون که در آن محدوده بودند پیام کانون را به الکلی‌های آنسوی دیوارها منتقل کنند. آن سال ۱۹۴۲ بود و این رئیس زندان که در برابر بسیاری از افراد بدبین مقاومت

کرد کلینتون دافی افسانه‌ای بود. او گفت: «اگر این برنامه حتی به یک نفر هم کمک کند، من می‌خواهم آن را شروع کنم».

در اولین جلسه، ۲۰ زندانی و چندین مهمان آزاد حاضر شدند. دافی، رئیس زندان، اهمیت حضور میهمانان آزاد را برای رشد این گروه جدید الکلی‌های زندانی درک کرده بود. دیگران، هم زندانی‌ها و هم همکاران دافی، تا زمانی که نرخ بازگشت زندانی‌های آزاد شده به قید التزام از ۸۰٪ به ۲۰٪ کاهش نیافت و در همانجا ثابت نماند، او را باور نداشتند. زمانی که دافی این برنامه را «ابزاری برای احیای زندگی» خواند، به الکلی‌های پشت میله‌ها امید داد.

بلوغ- تا سال ۱۹۹۴ اولین گروه کانون در یکی از ندامتگاههای فدرال در آتلانتا تشکیل شد. تا مارس ۱۹۵۸ گروههای فعالی در ۱۸ مؤسسه فدرال وجود داشت. در پیمایشی که توسط یکی از مدیران زندان فدرال، جیمز وی. بنت، انجام شد، نظرات خوشایند همه رؤسای زندان‌ها ستاینده دستاوردهای این برنامه بود. آقای بنت وجود کانون در زندان‌ها را نه تنها برای متوقف نمودن اعتیاد الکلی بلکه برای مقابله با بسیاری از مشکلاتی که سبک زندگی جنایتکاران را ساده می‌کند، با ارزش دانست.

تا سال ۱۹۶۰ تعداد گروههای کانون در زندان به ۳۵۶ گروه رسید و تعداد اعضای آنها ۱۵،۵۴۷ نفر بود. کانون در زندان بین المللی شده بود و هفت گروه در فنلاند و دو گروه در هلند داشت. مقامات مراکز اصلاحی در سرتاسر کشور به تشویق کسانی که جرم آنها به الکل مرتبط بود یا کسانی که اقرار کرده بودند اعتیاد الکلی دارند برای پیوستن به کانون در زندان ادامه می‌داد. مردانی از قبیل لی هنسلی

از آرکانزاس، گاس هریسن از میشیگان و آلفرد دوود از ایندیانا، کانون الکی‌های گمنام را به عنوان یکی «معجزه‌های قرن بیستم» می‌ستودند که اغلب در گذار از زندان به آزادی مؤثر می‌باشد. مهمتر از آن، این بود که عضویت در کانون بلافاصله پس از آزادی، سهم زیادی در داشتن یک زندگی هدفدار با خانواده داشت. موفقیت اجتماعی کسانی که در زندان به کانون می‌پیوستند، امیدهای کسانی که هنوز در زندان بودند را تازه می‌کرد.

تجربه تگزاس - کانون در دستگاه زندان‌های تگزاس در سال ۱۹۴۸، زمانی که اولین جلسه در میان «دیوارها» برگزار شد (در محوطه‌ای نزدیک به جایی که امروزه یک کلیسای کوچک قرار دارد) و پنج زندانی در آن شرکت کردند، شروع به کار کرد.

سوابق نشان می‌دهد که اولین زندانی الکی در دستگاه زندان‌های تگزاس در سال ۱۹۵۱ به یکی از نشست‌های ایالتی کانون در تیلر برده شد. به زودی پس از این ماجرا علاقه دنیای بیرون افزایش پیدا کرد و در سال ۱۹۵۳ هوارد سابلت که در آن زمان عضو کمیته طبقه‌بندی بود، اولین پشتیبان اداری کانون شد. با توجه به سوابقی که آقای سابلت ثبت کرده بود ما می‌دانیم که ۵٪ زندانی‌هایی که شش ماه یا بیشتر در زندان عضو کانون شده بودند بعداً به زندان برگشتند.

تا اواخر سال ۱۹۶۰، ۱۵ گروه کانون به وجود آمده بود. امروز در بخش مراکز اصلاحی تگزاس، ۲۰ گروه وجود دارد [تا سال ۱۹۹۰ تعداد گروه‌ها به ۴۷ گروه رسید] که هر یک جلسات هفتگی داشتند و هنوز هم مورد حمایت بازدیدکنندگان دنیای بیرون قرار داشتند. تقریباً چهار بار در سال زندانی‌های منتخب به نمایندگی همه

«اعضای کانون سفیدپوش» اجازه پیدا می‌کنند در نشست‌های کانون در بیرون شرکت کنند. امروزه بازدید افراد از خارج از زندان هنوز هم نقش مهمی در موفقیت هر کدام از الکلی‌های سفیدپوش دارد که به بخش مراکز اصلاحی تگزاس بر نخواهند گشت.

امروز پیمایش مراکز اصلاحی سال ۱۹۷۴ که توسط دفتر خدمات عمومی انجام گرفت موارد زیر را نشان می‌دهد:

۱. تعداد متوسط گروه‌های هر مؤسسه ۱,۲۵ است.
 ۲. شرکت در جلسات کانون در ۹۰٪ زندان‌ها اختیاری است.
 ۳. ۵۰ درصد همه زندانی‌ها مرتکب جرایمی شده بودند که سوء مصرف الکل در آنها عامل اصلی بود.
 ۴. ۹۶٪ پاسخ‌دهندگان معتقد بودند احتمال موفقیت زندانی در بیرون از زندان با مشارکت در برنامه کانون بهبود یافته است. همچنین آنها معتقد بودند که در سراسر آمریکا تنها ۱۰٪ زندانی‌هایی که تخمین زده می‌شود به خاطر جرایم مربوط به الکل وارد زندان شوند، در جلسات کانون شرکت می‌کنند.
- در سال ۲۰۱۱ کانون تخمین می‌زند که ۱,۵۵۹ گروه در زندان‌ها و ندامتگاهها وجود داشته باشد و تعداد اعضای آنها به طور تقریبی ۳۸,۹۳۸ نفر باشد.
- میراث ماندگار - در مقاله‌ای که برای یکی از شماره‌های ویژه گریپ‌واین به مناسبت بیست و پنجمین سالگرد کانون نوشته شده بود، دافی رئیس زندان، که در آن زمان یکی از اعضای شورای آزادی مشروط کالیفرنیا بود، موارد زیر را درباره کانون الکلی‌های گمنام در زندان‌ها بیان می‌کند. برنامه کانون به شیوه‌ای متواضعانه و

انسانی و بدون حواشی پر تنش ارائه شده است. این رویکرد برای نزدیک شدن به کسانی که روحیه بدگمانی شدید در آنها رشد کرده است، ضروری است. این رویکرد به آنها کمک می‌کند بدون خوددلسوزی یا شانه خالی کردن از مسؤلیت، با حقیقت و واقعیت روبرو شوند. این برنامه زندانی را از ترسها، نفرتها، حسادتها و بدگمانی‌هایی که مدتها با او بوده است رهایی می‌بخشد. او یاد می‌گیرد خوردن مشروب را کنار بگذارد - با میل و وسوسه آن بجنگد - تا از دوستانش در کانون کمک و همراهی دریافت کند.

در زندان همه الکلی‌ها اقرار نمی‌کنند در برابر الکل اراده‌ای ندارند. ولی هرچه این سالها می‌گذرد و آنها اثر کانون را روی دیگران می‌بینند زندانی‌های سرسخت کم کم پیش می‌آیند. آنها که می‌بینند زندگی‌شان مدیریت‌ناپذیر شده است، کمی به «خواستن اینکه بخواهند» نزدیکتر می‌شوند.^۱

۱. دابلو. جی. (جیم) استل کوچک، مدیر پیشین بخش مراکز اصلاحی تگزاس، در آوریل ۱۹۷۷ یکی از معتمدان غیرالکلی شورای خدمات عمومی کانون الکلی‌های گمنام شد و در سال ۱۹۸۶ از این شورا رفت. او کارش را در مراکز اصلاحی در سال ۱۹۵۲ آغاز کرد. پس از آن به مدت دو سال، رئیس زندان ایالتی مونتانا بود. جیم در سال ۱۹۹۳ رئیس شورای خدمات عمومی شد. در سال ۱۹۹۷ این مقام او تغییر کرد. (پانوشتن متن اصلی).

انتقال پیام کانون به زندان زنان

نماینده هیأت ۳۱ (جنوب شرقی تگزاس): زمانی که اولین بار برای گرفتن تأییدیه برای رفتن به جلسات کانون در گوری، که در آن زمان زندان ایالتی زنان بود، اقدام کردم، فکر کردم با خیلی از دیگران تفاوتی ندارم. مداوماً می‌گفتم «نه». وقتی به عقب برمی‌گشتم می‌فهمیدم این «نه» ریشه در ترس دارد. نه ترس از زنده‌های سفیدپوش، بلکه ترس از اینکه وقتی وارد سالن شوم همه به من بخندند، ترس از فقدان هویت - همه این ترسها را می‌شناختم. می‌توانستم تصور کنم به من گفته می‌شد «یک شب رفت زندان، ایمان آورد. که چی؟» ولی مطمئناً هیچ کدام از اینها اتفاق نیفتاد؛ آنها با گرمی از من استقبال کردند.

در اولین ملاقاتم از گوری، در وقت سیگار کشیدن بین جلسه، برای اولین بار فرصت ملاقات رودرو با یکی از خانم‌های سفیدپوش را پیدا کردم. از اینکه داستان خودم را ولی با یک تفاوت بسیار مهم از زبان او می‌شنیدم شگفت‌زده شدم. هر دوی ما سابقه از هوش رفتن داشتیم؛ هر دوی ما در حالی رانندگی کرده بودیم بدون اینکه که هیچ تصویری از این داشته باشیم که کجا هستیم و به کجا می‌رویم؛ هر دوی ما از عقب به یک ماشین دیگر زده بودیم. و اما تفاوت بین ما: مردی که با او تصادف کرده بود مرده بود و زنی که من با او تصادف کرده بودم زنده بود و او باید ۳۰ ماه در زندان می‌ماند. بار اولی که به گوری رفتم یاد گرفتم و فهمیدم که دقیقاً چه کسی به جای من حبس می‌کشید و تقریباً به طور ناگهانی این ترس به یک سپاس غیرقابل وصف تغییر کرد. من فکر می‌کنم آنهایی که از میان ما در جلسات «داخلی» کانون

شرکت می کنند این فرصت را دارند که قدردانی را در سطحی بیاموزند که هیچ کس به ما نخواهد آموخت.

همچنین بسیاری از اوقات، اعضای آزاد کانون که از گوری برای اولین بار بازدید می کنند شلخته لباس می پوشند و بی ادبی را چاشنی زبان خود می کنند و سعی می کنند زندانی ها آنها را با این چیزها شناسایی کنند. ما لازم نیست برای انتقال پیام کانون به داخل زندان خودمان و آنچه که هستیم را تغییر دهیم. بسیاری از آن زنان همه این چرندیات خیابانی را بلد هستند. آنها برای این چیزها به جلسات کانون نمی آیند. به اعتقاد من یکی از دلایلی که آنها می آیند این است که می خواهند زنانی را ببینند که از لبه فاجعه بازگشته اند و اکنون شهروندانی شاد و کارآمد هستند. آنها واقعاً می خواهند تجربیات ما را در مورد چگونگی برگشت ما بشنوند و اینکه آنها چگونه می توانند آن را برگردانند. آنها می خواهند درباره آنچه ما در جلسات دنیای خارج زندان صحبت می کنیم صحبت کنند، نه درباره آنچه در داخل این دستگاه جریان دارد یا درباره چیزهایی که باعث به زندان افتادن ما شده است. آنها در همان ابتدای برنامه ما یاد می گیرند که شناسایی باید در احساس باشد نه در اعمال و رفتار. من فهمیدم آنها مرا به خاطر آنچه هستم دوست دارند نه به خاطر آنچه انجام داده ام یا به خاطر اینکه حبس شده است یا نه. آنها نه تنها به من سپاسگزاری آموختند بلکه عشق کامل را یاد دادند. زنان عضو کانون نمی توانند هیچ چیز مادی برای یک الکلی زندانی انجام دهند، بنابراین همانطور که می دانید همه عشق و علاقه ای که ابراز می شود در واقع ابراز حقیقی عشق است.

زنان سفیدپوش گوری خیلی می خواستند جلسات آنها دقیقاً شبیه جلسات دنیای آزاد باشد. آنها می خواستند گام‌ها را دقیقاً همانطور که خواهران آنها در دنیای آزاد می بینند ببینند.

آنها می خواهند تنها تفاوت بین این دو، تفاوت در مکان باشد. آنها همان سؤال‌هایی را می پرسند که تازه‌واردهای کانون در خارج زندان می پرسند و آنها هم همان احساس را بیان می کنند. من تصور می کنیم در بین اعضای زندانی، یک نوع اضطراب وجود دارد که ما هیچ گاه در بیرون نمی بینیم. این اضطراب که اگر می خواهند در بیرون زندان موفق شوند باید قبل از آزادی، آن چرخش ۱۸۰ درجه‌ای را انجام دهند.

در دنیای آزاد ممکن است ما در مورد انجام گام چهارم خیلی زجر بکشیم - سپس از کانون در مراکز اصلاحی بازدید می کنید و در می یابید ترس‌های حقیقی آنها از نوشتن فهرست چیزهایی است که درباره آنها دروغ گفته اند و می فهمید که گام چهارم شما اندکی آسانتر است.

می شنوید که این زنان از گام نهم برنامه ما صحبت می کنند که مؤید واقعی ایمان و رشد آنهاست. به طور کلی آنها باید با نامه خطاهای خود را جبران کنند و باز هم بازدید کنندگان دنیای آزاد معمولاً درمی یابند که با گزینه‌های زمانی، موقعیتی و رفتاری‌ای که در اختیار آنها قرار دارد، جبران کردن برایشان اندکی آسانتر است. در هر نوبت از آنچه آنها برای من انجام می دادند آگاه بودم ولی هرگز از کاری که من برای آنها انجام می دادم آگاه نبودم.

یکی از چیزهایی که اعضای زندانی کانون در ابتدا برای درک آن مشکل دارند این است که چرا همه کسانی که در «خارج زندان» هستند یکشنبه‌های خود را «داخل زندان» سپری می‌کردند. به تدریج عده‌ای چیزهای بیشتری درباره گام دوازدهم برنامه ما آموختند و فهمیدند که ما حتماً با آمدن به زندان بیشتر از چیزی که می‌دهیم، دریافت می‌کنیم. من معتقد ام این نوع ادراک است که در برخی از آنها نیاز به بازگشت به واحدشان را پس از اینکه خود را در جامعه کانون در خارج زندان تثبیت کرده اند، به تدریج ایجاد می‌کند.

مطمئناً هیچ کس به قوت کسانی که به عنوان زندانی، اولین پیام کانون را دریافت می‌کنند، آزاد می‌شوند، زندگی پربراری را در اجتماع ما آغاز می‌کنند و به اوایل ورودشان به کانون بازگشت می‌کنند تا تجربیاتشان را در اختیار دیگران بگذارند، پیام کانون را منتقل نمی‌کند.

در سال ۱۹۸۰ زمانی که شایعه شد بخش مراکز اصلاحی تگزاس، همه این زنان را از گوری به موقعیتی در بخش شمال مرکزی این ایالت انتقال خواهد داد، من کاملاً به هم ریختم. پشتیبان من به من اطمینان داد اگر این واقعیت داشته باشد، خداوند حتماً راه دیگری پیش روی من خواهد گذاشت. واقعاً هم همینطور شد. در اکتبر ۱۹۸۰ من به عنوان نماینده ناحیه انتخاب شدم و همانطور که می‌دانید این مقام برنامه زمانی مرا تغییر داد.

من خودم را متقاعد کردم که در هر کمیته‌ای باشم خوشحال خواهم شد ولی نمی‌توانید تصور کنید وقتی فهمیدم که برای کمیته مراکز اصلاحی انتخاب شده ام

چقدر خوشحال شدم. بنابراین تا حدی هنوز هم می توانستم در امور کانون در مرکز اصلاحی مشغول باشم.

مأ موریتم در اینجا بود ولی دلم هنوز پیش جلساتی بود که در بین دیوارها برگزار می شد.

تجربیات کانون از داخل و خارج دیوارهای زندان نماینده هیأت ۳۱

بار سوم کانون مرا در ندامتگاه ایالتی کلرادو یافت. در آن زمان نه من و نه هیچ کس دیگری نمی‌دانست که مشکل من اعتیاد الکلی است هرچند تا آن زمان با درکی که از این بیماری داشتم، واضح بود که در سن نوزده سالگی برای اولین بار و مستقیماً به خاطر اعتیاد الکلی به زندان افتاده بودم: ۲۳ روز از فرار من از خدمت به خاطر بی‌بندوباری می‌گذشت در حالی که واحدم به منطقه جنگی اعزام شده بود. برای اینکه عضو گروه یک زندگی جدید انجمن پن ایالت کلرادو شوم فقط یکی از شرایط خلاف خواسته من بود و آن هم ترک خوردن مشروب بود. این گروه هر جمعه شب، جلسه داشتند و افراد غیرعضو، «افراد حقیقی» می‌توانستند در آن شرکت کنند. برای حضور در این جلسه، زندانی جدید یا عضو جدید باید در کلاسهای پنج هفته‌ای «یادگیری گام‌های دوازده گانه» شرکت می‌کرد. هر هفته شنبه و یکشنبه فیلم خودمان را رها می‌کردیم و به کانون می‌رفتیم و در آنجا پشتیبان‌ها برای ما کتاب بزرگ را می‌خواندند، در گام‌ها ما را راهنمایی می‌کردند و تجربیات خودشان را در طول درمان برای ما را بیان می‌کردند. اولین بار گام‌ها را برداشتم و سپس اولین کار گام دوازدهم به من داده شد. قرار بود من از گروه بعدی پشتیبانی کنم. خدا را بابت خواندن کتاب بزرگ و تجربه گام‌هایی که به تازگی طی کرده بودم شاکر ام.

در گروه ما حدود ۹۰ نفر بودند و احتمالاً ده نفر آنها جدی بودند. من از این چند نفر جدا نمی‌شدم ولی چیزهای زیادی از «ریاکارها» و «سیاست‌مدارها» یاد گرفتم. آنها باید برای اینکه حرفی برای گفتن داشته باشند از کتاب بزرگ نقل قول

می کردند. فهمیدم که هر چند فقط تعداد کمی جدی هستند ولی تنها چیزی که به من مربوط می شود خودم هستم. آیا من جدی بودم؟

من از اعضای کانون می شنوم که می گویند آنها نمی خواهند به جلسات زندان بروند زیرا آنها هیچ وقت زندان نبوده اند و به همین دلیل تصور می کنند چیزی برای گفتن ندارند. اجازه دهید این تصور را تغییر دهم. من می دانم در زندان چگونه زندگی کنم. چیزی که من نمی دانستم این بود که چگونه در بیرون زندگی موفق داشته باشم. هم زندانی های من هم نمی دانستند و به همین خاطر بیش از هر چیز این را باید از اعضای آزاد که زندانی نشده بودند و می دانستند چگونه در دنیای آزاد زندگی کنند یاد می گرفتم و لطفاً به خاطر داشته باشید، کسی به ما اجازه نمی دهد بیرون بیایم و شما را ببینیم.

من می شنوم اعضای کانون می گویند آنها نمی خواهند به جلسات زندان بروند چون نمی توانند با «ذهن بزهکار» رابطه برقرار کنند. من سالها با یک ذهن بزهکار زندگی کرده ام. کانون مرا به سوی یک بیداری معنوی هدایت کرد که آنچه وعده داده شده بود را برایم انجام داد: یک جابه جایی و نظم جدید عاطفی عظیم. تفکرات، عواطف و دیدگاهها به کناری گذاشته شد و بینش ها و محرک های جدید بر من غالب شد. من به لطف خدا تغییر کردم. من مسأله موادم را حل نکردم. من مسأله جرایم را حل نکردم. من از طریق گام های دوازده گانه به اعتیاد الکلی ام رسیدگی کردم. مسائل دیگر خودشان تسلیم شدند. برای کسانی که اصول کانون را در زندگی خود به کار می بندند، این تغییر اتفاق می افتد. ولی حتی اگر پیام ما باعث شده باشد یک دزد مست به یک دزد ترک کرده تبدیل شود، تصور من این است

که ما وظیفه خود را انجام داده ایم، یعنی انتقال پیام کانون به یک الکی دیگر. وظیفه ما هدایت مجرمان نیست. وظیفه ما انتقال پیام کانون به الکی هاست، پس چیزی که ما باید درک کنیم خودمان هستیم. کتاب بزرگ به من یادآوری می کند که اگر به خوبی با حقایق مربوط به خودمان تجهیز شده باشیم، اغلب می توانیم اعتماد کامل یک فرد جدید را جلب کنیم و به این ترتیب او را به جاده درمان راهنمایی کنیم.

کار با الکی ها می تواند خسته کننده و ناامید کننده باشد. گاهی ما چندین مایل رانندگی می کنیم تا به جلسه زندان برسیم و بعد از رسیدن می فهمیم لغو شده است. گاهی با یک زندانی رابطه ای ایجاد می کنیم ولی اجازه پیدا نمی کنیم با او مکاتبه داشته باشیم. ممکن است دوستانمان انتقال داده شوند یا دلسرد شوند و از آمدن دست بکشند. یکی از پشتیبان های اولیه من، حدوداً هر سه ماه یکبار کانون را «ترک» می کرد.

زندانی ها از ما استفاده می کنند و خواهند کرد، اگر ما اجازه بدهیم. من برای خودم چند دستورالعمل جدی دارم. من پیام کسی را از بیرون به داخل یا از خارج به داخل زندان انتقال نخواهم داد؛ کانالهای قانونی دیگری برای این کار وجود دارد. من هیچ چیزی - سیگار، آبنبات و غیره - را به داخل زندان نخواهم برد؛ کانالهای قانونی دیگری برای این کار وجود دارد. من فقط خودم را، آنچه یافته ام و چگونگی یافتن آن را به اشتراک می گذارم. همانطور که زمان می گذرد گاهی به کسانی کمک خواهم کرد که فهمیده ام به دنبال یک طرح آزادی مشروط هستند و حتی متعهد به پشتیبانی موقت می شوند. ولی این هشدار کتاب بزرگ راهنمای من

است «ما نباید کارمان را روی یک طبق خدماتی قرار دهیم». این کار امکان این را به وجود می‌آورد که اعضای احتمالی از ما برای پول، رابطه و غیره استفاده کنند و احتمال درمان خودشان را به خطر بیندازند.

من یاد گرفته‌ام اگر همیشه مدیریت در حال انجام کاری باشد که من با آن مخالف‌ام، این به من مربوط نمی‌شود. من نباید به آنها بگویم مؤسسه خود را چگونه اداره کنند، من فقط باید پیام کانون را به الکلی‌های زندانی انتقال دهم.

گاهی باید با بی‌احترامی‌هایی مانند تفتیش، انگشت‌نگاری، کارت‌های تشخیص هویت، کنترل‌های امنیتی و حتی گستاخی‌ها و کارشکنی‌های عمدی این نوع کارکنان زندان کنار بیایم، کارکنانی که این چیزها را درک نمی‌کنند. البته بیشتر اوقات با آغوش باز از ما استقبال می‌شود. طبیعتاً هر مؤسسه تدابیر امنیتی خودش را دارد و من باید به آنها احترام بگذارم یا به آنجا بروم و اگر بروم می‌تواند به این معنی باشد که چند نفر پیام کانون را دریافت نمی‌کنند.

تأثیرگذار بودن در امور مؤسساتی نیاز به تعهد و دوام آوردن دارد. برای من مهم بود که می‌دیدم همان چهره‌های آشنا به طور مرتب در جلسات حاضر می‌شدند. می‌دانستم این افراد برای چیزی بیش از یک تسلیم یکباره هوای نفس شدن آنجا هستند. مدتی طول کشید تا به همه اعتماد کنم. کم‌کم کسانی مانند رید و اسپارکی را شناختم و به آنها اعتماد کردم. یک هفته قبل از آزادی از رید پرسیدم چگونه بیرون از اینجا پذیرفته خواهم شد؟ او گفت «بیا و بین». رید به من گفت اگر اولین شبی که در بیرون هستم در یکی از جلسات کانون شرکت کنم احتمالاً هیچ وقت

مجبور نخواهم شد برگردم. به من گفت اگر به باشگاه بروم کسی را که من می‌شناسم آنجا منتظرم خواهد بود. وقتی به آنجا رسیدم رید بالای پله‌ها بود.

در گروه‌های زندان قابل اعتماد بودن مهم است. ما واحدی داریم که اجازه برگزاری جلسات کانون را می‌دهد ولی اگر اعضای خارج از زندان حاضر نباشند، جلسه‌ای تشکیل نخواهد شد. یک زندان شهرستانی داریم که اصرار دارد هر گروه می‌تواند فقط برای شش ماه میزبان این جلسات باشد و در غیر اینصورت جلسه‌ای در کار نیست. متأسفانه زمان‌هایی اتفاق افتاده است که جلسه‌ای تشکیل نشده است.

زندانی‌هایی که دوباره به زندان بازگشته اند از «آویزان کردن کانونشان بر در زندان» صحبت می‌کنند. اگر در همان روز آزاد شدن رابط کانون وجود داشته باشد می‌توان از این امر جلوگیری کرد.

زمانی که آزادی مشروط گرفتم، پشتیبان داخلی به من گفت: «دلم می‌خواست اجازه نمی‌دادند بروی. آماده نیستی. تو نمی‌دانی چطور در دنیای آزاد زندگی کنی». او زندگی ام را نجات داد چون فهمیدم راست می‌گفت. با این آگاهی و دعوت شخصی رید، کانون را به عنوان اولین ایستگاه خودم انتخاب کردم و این مؤثر بود. البته از من استقبال شد ولی برای کسی مانند من که آن همه ترسیده بودم، مهمتر از همه چیز این بود که کسی از من استقبال کرد که او را از قبل و به خاطر حضور طولانی‌اش در جلسات زندانمان می‌شناختم و به او اعتماد داشتم.

من معتقد ام برای کسی که آزاد شده است خیلی مهم است طی اولین شبی که بیرون از زندان به سر می‌برد در ذهنش مکان و فردی داشته باشد - یعنی فقط این

نصیحت که «برو به کانون» کافی نیست. یک زندانی که تازه آزاد شده است، در بهترین حالت عصبی و وحشت زده است و احساس بیگانگی می کند.

به خاطر اینکه کسی وجود داشت که به اندازه کافی به من توجه داشت، صادقانه با من صحبت می کرد و اولین شب آزادی ام در آنجا بود، قول رید به من واقعیت پیدا کرد؛ من مجبور نبودم برگردم. مسؤول آزادی مشروط بر اساس سوابق گذشته ام شصت روز مرا آزاد کرد. اکنون ۱۲ و نیم سال از آزادی و ۱۴ سال از ترک الکلم گذشته است.

وفاداری من به گروه زندانم به بهترین نحو با این واقعیت مشخص می شود که من دیگر هرگز عضو فعال گروه «یک زندگی جدید» انجمن ایالتی کلرادو نشدم بلکه یک عضو خارج از زندان باقی ماندم، یک «انسان حقیقی»، که الکل را ترک کرده و آزاد زندگی می کند.

آگهی مطبوعاتی

ممکن است کمیته های اصلاحی محلی بخواهند اخبار خود را در روزنامه ها یا سازمان های محلی منتشر کنند. در اینجا نمونه هایی از آگهی مطبوعاتی آمده است:

فعالیت کانون در آنسوی دیوارهای زندان

اولین جلسه کانون الکلی های گمنام برای اولین بار در زندان معروف سن کوئنتین، مرکزی با حداکثر خطر، در سال ۱۹۴۲ برگزار شد. کلینتون تی. دافی، اولین رئیس زندانی بود که بر مخالف های کیفرشناسان غلبه کرد. آنها نوشته بودند کانون «فقطه یک روش بیهوده» است و ادعا می کردند فقط روش های سختگیرانه تنها راه درمان زندانی های الکلی است.

پس از این جلسه و جلساتی که به دنبال آن تشکیل شد، فقط یک نگهبان در بیرون محل جلسه گمارده می‌شد و بیشتر برای رفع نیازهای بازدیدکننده‌های کانون از خارج زندان در آنجا حضور داشت. مخالفان همچنان تمسخر می‌کردند... تا اینکه آمار آزادی مشروط زندانی‌های الکلی که در جلسات کانون شرکت می‌کردند ناگهان از ۸۰٪ بازگشت به زندان به رقم باور نکردنی ۲۰٪ رسید و در این رقم ثابت ماند.

از آن زمان به بعد ۱۸۰۰ برنامه پشت دیوارهای زندان اجرا شده است، از مین تا تگزاس که در سال ۱۹۴۸، اولین جلسه کانون در آنجا با حضور پنج الکلی مرد و در واحد زندان هانتسویل برگزار شد. پنج سال بعد، برنامه کانون به یکی از بخش‌های رسمی خدمات درمانی بخش مراکز اصلاحی تگزاس تبدیل شد.

ولی برخی هنوز هم اهداف کانون در زندان را به درستی نمی‌دانند. این برنامه یک جنبش مذهبی یا خودداری از الکل، یک سازمان خدمات اجتماعی، بنگاه کاری یا درمانگر همه بیماری‌ها نیست. به دنبال کسب پول و سود هم نمی‌باشد. کانون در واقع هیچ کمکی از افراد غیرعضو قبول نمی‌کند. این فقط راهی برای کمک به مردان و زنان است تا الکل را ترک کنند، چه در زندان و چه در خارج زندان و به آنها کمک می‌کند زندگی خود را به جهات مثبت هدایت کنند.

برنامه‌های مراکز اصلاحی کانون به آنسوی دیوارهای زندان گسترش می‌یابد. وقتی زندانی آزاد شد، دیگر اعضا به آنها کمک می‌کنند، آنها را به اعضای گروه‌های محلی معرفی می‌کنند و آنها را در روزهای اولیه و حیاتی انتقال از زندان به «دنیای واقعی» راهنمایی می‌کنند. در کانون هیچ برچسبی به کسانی که در زندان

بوده اند زده نمی‌شود؛ آنها در کانون مانند هر کس دیگری، همانند تجار، معماران، پزشکان، و کلا، پرستاران، دانشجویان یا مادر بزرگ تمام وقت، به عنوان الکی‌هایی که در حال ترک الکل هستند پذیرفته می‌شوند.

در بیشتر مراکز کلان شهری، کمیته‌های خدمات محلی کانون با گروه‌های زندان (و بیمارستان) همکاری تنگاتنگی دارند. اعضا برنامه‌سخت‌رانان بیرون را در جلسات مشخص می‌کنند، به صورت رودررو تجربیات خود را در اختیار زندانی‌ها قرار می‌دهند و زمانی که زندانی آزاد می‌شود و سعی می‌کند خود را با زندگی بیرون وفق دهد، فعالیت خود را با حمایت عملی و عاطفی تا پایان ادامه می‌دهند.

وقتی اعتماد به نفس، کار، خانواده و دوستان خود را باز یافتند، اینها که به تازگی درمان شده‌اند و قبلاً متهم بودند باز می‌گردند و دست یاری خود را به سوی کسانی که پس از آنها می‌آیند دراز می‌کنند. بنابراین، با استمرار پشتیبانی مقامات زندان و بسیاری از گروه‌های از خود گذشته بیرون زندان و کسانی که درک می‌کنند اعتیاد الکی، یک بیماری جانکاه ولی قابل درمان است، الکی‌های پشت میله‌ها در کانون درمان می‌شوند و یاد می‌گیرند چگونه «امروز را اولین روز» باقیمانده زندگی خود کنند.

«حتما از نشستن داخل سلول بهتر است»

(ویدئویی که برای کمک به الکی‌های پشت میله‌ها طراحی شده تا به جریان عادی زندگی برگردند)

ویدئوی «حتما از نشستن داخل سلول بهتر است» که در داخل مراکز اصلاحی ایالات متحده و کانادا فیلم برداری شده است، درباره چهار عضو از اعضای کانون

الکلی‌های گمنام است که به خاطر جرایم مربوط به الکل به زندان افتاده اند. هر یک از آنها صادقانه و به زبانی ساده داستان زندگی خود را می‌گویند که زندگی‌اش چگونه بوده است، چرا به زندان افتاده است و چطور شده است که اکنون ترک کرده است.

در راستای سنت گمنامی کانون، چهره اعضای کانون الکلی‌های گمنام نشان داده نمی‌شود ولی وقتی داستان خود را بیان می‌کنند صدای آنها شنیده می‌شود.

این افراد که قبلاً زندانی بوده اند از بی‌میلی خود برای برقراری رابطه با اجتماع کانون می‌گویند. نهایتاً موقعیت‌های ناامیدکننده آنها و خسته‌کنندگی طاقت‌فرسای زندگی در زندان آنها را به اولین جلسه کانون می‌کشاند. آنها می‌فهمند که شاید کانون راهی برای رهایی باشد و به شیوه‌ای عملی و مفید توضیح می‌دهند که چطور دیدگاه خود را تغییر دادند تا بدون خوردن مشروب با زندگی روبرو شوند تا بتوانند بختی برای روبرو شدن موفقیت‌آمیز با زندگی بیرون داشته باشند.

آنها درباره آن روزهای اولیه و حیاتی رفتن از زندان صحبت می‌کنند که چه کارهایی انجام دادند و اینکه رفتار آنها با گذشته متفاوت بود و درباره به کارگیری چیزهایی صحبت می‌کنند که در جلسات کانون در زندان یاد گرفته بودند.

با استمرار پشتیبانی مقامات زندان و بسیاری از اعضای از خودگذشته بیرون زندان، الکلی‌های پشت میله‌ها در کانون درمان می‌شوند و برخی از همین کسانی که تازه ترک کرده اند و قبلاً مجرم بوده اند دست یاری خود را به سوی کسانی که پس از آنها می‌آیند دراز می‌کنند.

در بیشتر مراکز کلان شهری، کمیته خدمات محلی کانون با گروههای زندان و ندامتگاهها همکاری تنگاتنگی دارند. برنامه سخنرانان بیرون از زندان برای جلسات تنظیم می شود و آنها تجربیات خود را به صورت رودررو در اختیار زندانی ها قرار می دهند. زمانی که یک زندانی آزاد می شود و تلاش می کند خود را با زندگی بیرون از زندان وفق دهد، آنها حمایت عملی و عاطفی خود را تا پایان ادامه می دهند. این فیلم بر روی یک دی.وی.دی (DV-8) به زبان های انگلیسی، اسپانیایی و فرانسوی موجود است و می توانید آن را از دفتر خدمات عمومی کانون به نشانی زیر سفارش دهید:

Box 459, Grand Central Station, New York, New York
10163; 2128704710

همکاری بین کمیته‌های اطلاع‌رسانی عمومی، همکاری با جامعه متخصصان، مراکز درمانی و مراکز اصلاحی

مقدمه

دستورالعمل‌های کانون در موارد زیر خلاصه می‌شود:

- هدف کمیته‌های مراکز اصلاحی، هماهنگی فعالیت‌های آن دسته از اعضا و گروه‌های کانون می‌باشد که مایل به انتقال پیام درمان کانون به الکلی‌های درون مراکز اصلاحی و ایجاد اسباب «جبران شکاف‌های» بین مرکز تا اجتماع کانون هستند.
- هدف کمیته اطلاع‌رسانی عمومی، انتقال پیام کانون به عموم مردم از طریق رسانه‌ها (روزنامه‌ها، مجلات، رادیو، تلویزیون و غیره) می‌باشد و همچنین به الکلی‌ها از طریق کسانی که می‌خواهند به آنها کمک کنند، برای مثال زن، شوهر، پزشک و غیره. اعضای کمیته‌های اطلاع‌رسانی عمومی از مدرسه‌ها بازدید می‌کنند و با دانش‌آموزان درباره کانون صحبت می‌کنند.
- هدف کمیته همکاری با جامعه متخصصان، انتقال پیام کانون از طریق برقراری یک ارتباط همکاری با جامعه متخصصان است. افراد متخصص، تقریباً بلااستثنا، کانون را مرجع شماره یک الکلی‌هایی که نیاز به کمک دارند می‌دانند. زمانی که رابطه کاری خوبی بین اعضای کانون در جامعه و کسانی که در زمینه اعتیاد الکلی شاغل اند برقرار باشد، این متخصصان به کانون اعتبار می‌بخشند، اعضای کانون به این احترام پاسخ می‌دهند و الکلی‌های مریض برنده این رابطه است - یعنی کمکی که برای هر دو نیاز دارد دریافت می‌کند.

در راستای سنت‌های ما، تا زمانی که پیام درمان کانون به الکی‌هایی که هنوز از اعتیاد الکی رنج می‌برند، چه در زندان چه در خارج زندان، انتقال می‌یابد، اینکه چه کسی یا چه کمیته‌ای این پیام را انتقال می‌دهد اهمیتی ندارد. تا زمانی که کار توسط یک نفر انجام شود، این کمیته‌ها می‌توانند به شیوه‌های زیادی همکاری کنند. در برخی از نواحی، کمیته‌های مؤسساتی وجود دارد که فعالیت‌های هر دو کمیته مراکز اصلاحی و مراکز درمانی را پوشش می‌دهند؛ در نواحی دیگر این دو کمیته از هم جدا شده‌اند و دو کمیته جداگانه تشکیل داده‌اند. در موقعیت‌های دیگر، کمیته‌ها با میان‌گروه‌ها و دفاتر مرکزی، جلسات مشترک برگزار می‌کنند.

باید بین کمیته‌های مختلف رابط وجود داشته باشد، برای مثال برای اشتراک‌گذاری خبرنامه‌ها و صورت جلسات. به این ترتیب هر کمیته از اندیشه‌ها و تجربیات کمیته‌های دیگر بیشتر آگاه می‌شود و به این ترتیب برای تولید ایده‌هایی برای همکاری مؤثر و روابط قوی‌تر، مجهزتر می‌گردد.

مثال‌های همکاری

۱. گاهی ممکن است یکی از کمیته‌های همکاری با جامعه متخصصان، تماس اولیه را با یکی از مراکز اصلاحی برقرار کند. در هر حال، رابطه داشتن با کمیته همکاری با جامعه متخصصان اغلب می‌تواند برای دسترسی به متخصصان قانونی و متخصصانی که به مرکز کمک می‌کنند - برای مثال مددکار اجتماعی یا مسئول آزادی مشروط - مؤثرتر عمل کند.

۲. در برخی از نواحی، کمیته‌های اطلاع‌رسانی عمومی از ضیافت‌های رسمی برای مدیران زندان‌ها و دیگر کارکنان مراکز اصلاحی حمایت می‌کنند. پزشکان،

و کلا و دیگر متخصصان هم به همراه مسئولین دعوت می‌شوند با کارکنان مراکز اصلاحی ملاقات داشته باشند و تبادل نظر کنند.

۳. برخی از کمیته‌های مراکز درمانی، فهرستی از پشتیبان‌هایی را در اختیار می‌گذارند که مایل اند بیماران یا زندانی‌های پیشین را به جلسات کانون در خارج مراکز ببرند و به آنها کمک کنند تا به یکی از گروه‌های محلی خودشان انتقال پیدا کنند.

بدون شک، کمیته‌های همکاری با جامعه متخصصان، اطلاع‌رسانی عمومی و مراکز درمانی در بخش‌های زیادی همپوشانی دارند؛ ولی برای کسانی که می‌خواهند در انتقال پیام امید و درمان کانون به الکلی‌هایی که هنوز از این اعتیاد رنج می‌برند کمک کنند، داشتن اطلاعات اضافی درباره کانون به فقدان دانش و درک ترجیح دارد.

همکاری

کمیته مراکز اصلاحی می‌تواند جزوهای کانون را مانند «این کانون است»، «اعضای کانون چگونه همکاری می‌کنند»، «پیامی برای متخصصان مراکز اصلاحی»، «کانون در مراکز اصلاحی»، «اگر شما متخصص هستید» به مدیران زندان ارسال کند یا زمانی که با مدیر زندان برای صحبت درباره تشکیل یک گروه جدید ملاقات دارند با خودشان ببرند.

در ضیافت‌های رسمی کمیته اطلاع‌رسانی عمومی که در برخی از نواحی برگزار می‌شود، افرادی از میان تاجران و افراد متخصص دعوت می‌گردند. در این

جلسات اطلاع‌رسانی عمومی می‌توان رؤسای زندان، مدیران زندان‌ها و کارکنان مراکز اصلاحی را نیز دعوت نمود.

منابع غیر کانون

سنت ششم بیان می‌کند که کانون‌الکلی‌های گمنام «هیچ‌گاه نباید از مراکز یا نهادهای بیرون حمایت کند، بودجه آنها را تأمین کند یا با نام کانون مرتبط سازد...» در راستای همکاری با نهادهای غیر کانون، فهرست منابع غیر کانون در زیر ارائه می‌گردد:

شورای ملی اعتیاد الکلی و وابستگی‌های دارویی

۲۴۴ East 58th St., 4th Floor, New York, NY 10022

تلفن (۲۱۲) ۷۷۹۷-۲۶۹؛ فاکس ۲۱۲۲۶۹۷۵۱۰؛ وبگاه:

<http://www.ncadd.org>؛ رایانامه: national@ncadd.org

تلفن درخواست کمک: ۸۰۰ NCA-CALL (۲۴ ساعته، ارتباط غیر مستقیم)

انجمن برنامه‌های بازگردان اعتیاد الکلی آمریکای شمالی،

۴۰۱ E. Sangamon Ave., Springfield, IL 62702

تلفن ۲۱۷۵۲۳۰۵۲۷؛ فاکس ۲۱۷۶۹۸۸۲۳۴، وبگاه:

<http://www.ahhap.org>

دفتر خدمات جهانی معتادان گمنام،

P.O. Box 9999, Van Nuys, CA 91409

تلفن ۸۱۸۷۷۳۹۹۹۹؛ فاکس ۸۱۸۷۰۰۰۷۰۰؛ وبگاه: <http://www.na.org>

رایانامه: fsmail@na.org

گروه‌های خانوادگی کانون خویشاوندان و دوستان الکلیها،

۱۶۰۰ Corporate Landing Parkway, Virginia Beach, VA
23454-5617

تلفن ۷۵۷۵۶۳۱۶۰، یا ۸۰۰۳۵۶۹۹۹۶ (برای اطلاعات عمومی) یا
۸۸۸۴۲۵۲۶۶۶ (اطلاعات جلسات برای ایالات متحده، کانادا و پورتوریکو)؛ وبگاه:
<http://www.al-anon.alateen.org>؛ رایانامه: ws@al-anon.org

دفتر خدمات بین المللی قماربازان گمنام،

P.O. Box 17173, Los Angeles, CA 90017
تلفن ۶۲۶۹۶۰۳۵۰۰، تماس رایگان با ۸۸۸ بخش کمک به قماربازان گمنام؛
فاکس ۶۲۶۹۶۰۳۵۰۱؛ وبگاه: <http://www.gamblersanonymous.org>
رایانامه: isomain@gamblersanonymous.org

معتادان جنسی گمنام

P.O. Box 70949, Houston, TX 77270
تلفن ۸۰۰۴۷۷۸۱۹۱؛ وبگاه: <http://www.saa-recovery.org>
رایانامه: info@saa-recovery.org

مؤسسه ملی سوء مصرف الکل و اعتیاد الکلی

Parklawn Building, Room 16-105, 5635 Fishers Lane,
MSC 9304, Bethesda, MD 20892-9304

تلفن ۳۰۱۴۴۳۳۸۶۰ (اطلاعات عمومی) یا ۳۰۱۴۹۶۱۹۹۳ (درمان)، مخصوص
ناشنوایان: ۸۰۰۷۳۵۲۲۵۸؛ وبگاه: <http://www.niaaa.nih.gov>

انجمن اصلاحی آمریکا،

۲۰۶ North Washington Street, Suite 200, Alexandria, VA
22314, (703) 224-0000
<http://www.aca.org>

انجمن اصلاحی آمریکا (ACA) راهنماهای مفید زیادی منتشر می‌کند. دفتر خدمات عمومی، نسخه جاری راهنمای ادارات، مؤسسات، نهادها و مقامات آزادی مشروط مراکز اصلاحی جوانان و بزرگسالان این انجمن را در اختیار دارد تا در صورت درخواست، اطلاعات تماس این مراکز را در اختیار کمیته‌های اصلاحی محلی قرار دهد. برای تماس با بخش مراکز اصلاحی، رایانامه corrections@aa.org یا تلفن ۲۱۲۸۷۰۳۰۸۵ در اختیار شما قرار می‌گیرد.

راهنمای منابع

مطالب زیر کاربرد مناسب جزوه‌های مختلف را نشان می‌دهد.

برای زندانی‌ها:

کانون و الکلی‌های همجنس‌باز (P-32)

کانون برای بومیان آمریکای شمالی (P-21)

کانون برای زنان (P-5)

اعضای کانون - داروها و مواد مخدر دیگر (P-11)

پیامی برای نوجوانان (F-9)

یک تازه‌وارد می‌پرسد (P-24)

آیا فکر می‌کنید شما متفاوت هستید؟ (P-13)

آیا کانون برای من است؟ (P-36)

آیا کانون برای شماست؟ (P-3)

برای آلیس اتفاق افتاد (P-39)

حتماً از نشستن داخل سلول بهتر است (P-33)

یادداشتی برای یک زندانی (P-9)

مشکلاتی علاوه بر الکل (P-35, F-8)

نوجوانان؟ (P-37)

آنچه برای جو اتفاق افتاد (P-38)

از اینجا مقصد ما کجاست؟ (F-4)

کانون در یک نگاه (F-1)

کانون در مراکز اصلاحی (P-26)

کانون در زندان: از زندانی به زندانی (B-13)

برای جوانان:

پیامی برای نوجوانان (F-9)

نوجوانان؟ (P-37)

جوانان و کانون (P-4)

گام‌های دوازده گانه مصور (P-55)

آیا فکر می‌کنید شما متفاوت هستید؟ (P-13)

آیا کانون برای من است؟ (P-36)

از اینجا مقصد ما کجاست؟ (F-4)

کانون چگونه کار می‌کند (P-10)

پرسش و پاسخ درباره پشتیبانی (P-15)

گروههای کانون (P-16)

سنت‌های دوازده گانه مصور (P-43)

کانون برای الکلی‌های سیاه پوست و آمریکایی آفریقایی‌ها (P-51)

درک گمنامی (P-47)

بروشور (M-2)

خبرنامه:

تبادل نظر از آنسوی دیوارها

راحت خوان:

آیا کانون برای من است؟ (P-36)

آیا کانون برای شماست؟ (P-3)

برای آلیس اتفاق افتاد (P-39)

گام‌های دوازده گانه مصور (P-55)

سنت‌های دوازده گانه مصور (P-43)

آنچه برای جو اتفاق افتاد (P-38)

دی.وی.دی.ها:

جوانان در کانون (DV-10)

جوانان در کانون / ویدئو پویانمایی (DV-16)

از گریپ‌واین:

به زبان خودمان (GV-19)

برای کارکنان متخصص:

مشکلاتی علاوه بر الکل (P-35, F-8)

گروه‌های کانون (P-16)

گام‌های دوازده گانه مصور (P-55)

سنت‌های دوازده گانه مصور (P-43)

درک گمنامی (P-47)

کانون در مراکز اصلاحی (P-26)

کانون در جامعه شما (P-31)

انتقال پیام کانون به مراکز اصلاحی (F-5)

پیامی برای متخصصان اصلاحی (P-20)

کارکنان کمیته مراکز اصلاحی کانون:

کانون در مراکز اصلاحی (P-26)

انتقال پیام کانون به مراکز اصلاحی (F-5)

اعضای کانون چگونه همکاری می‌کنند (P-29)

پیامی برای متخصصان اصلاحی (P-20)

سی.دی.ها:

صدای مؤسسان کانون (M-88)

کانون الکلی‌های گمنام (کتاب بزرگ) (M-81)

گام‌های دوازده گانه و سنت‌های دوازده گانه (M-83)

زندگی بی‌الکل [هشیار بمان] (M.-85)

پیشگامان در کانون (M-90)

خلاصه راهنمای کانون (M-91)

فیلم‌ها / وی.دی.های دفتر خدمات عمومی:

- حتماً از نشستن داخل سلول بهتر است (DV-08)
 امید: کانون الکلی های گمنام (DV-09)
 جوانان در کانون (DV-10)
 انتقال پیام به آنسوی دیوارها (DV-06)
 دفتر کانون خدمات عمومی شما، گریپ واین و ساختار خدمات عمومی
 (DV-07)
 کانون در مراکز اصلاحی (DV-02)
 جوانان در کانون / ویدئو پویانمایی (DV-16)

مطالب مفید دیگر:

مجلات:

گریپ واین کانون - ماهنامه

لا وینا - دو ماهانه

دیسک های گریپ واین:

گریپ واین های کلاسیک، شماره های ۱، ۲ و ۳ (CD-02, 03, 04)

گذرگاه های معنویت (CD-01)

نه برای تازه واردها تنها، شماره های ۱ و ۲ (CD-05)

همسفران (CD-06)

برای دیگر اقلام گریپ واین به نشانی زیر مراجعه کنید:

www.aagrapevine.org

